JOCHS FLORALS DE BARCELONA

ANY LXVIII DE LLUR RESTAURACIÓ

MCMXXVI

BARCELONA

ESTAMPA LA RENAXENSA

JOCHS FLORALS DE BARCELONA

R. 36821

JOCHS FLORALS DE BARCELONA

ANY LXVIII DE LLUR RESTAURACIÓ

MCMXXVI

BARCELONA

ESTAMPA LA RENAXENSA

BIBLIOTECA DE LES CASES - BARCELONA

MANTENEDORS

Apeles Mestres, *President.*
Llorenç Riber, Pbre.
Pere Corominas.
Joan Llongueras.
Alexandre Font.
Manuel Vilà.
Tomàs Roig y Llop, *Secretari.*

REYNA DE LA FESTA

Na Teresa Ventura d'Arús.

CONSISTORI DELS JOCHS FLORALS DE BARCELONA

CONVOCATORIA PER ALS DEL ANY 1926

LXVIII DE LLUR RESTAURACIÓ

Als poetes y prosadors de Catalunya y de tots los territoris hont la nostra llengua es parlada ò coneguda, los VII Mantenedors dels Jochs Florals de Barcelona, salut.

Per cumplir la honrosa comanda que l'honorable Còs d'Adjunts nos féu lo dia 15 d'aquest mes, vos convidam a pendre part en los Jochs Florals de 1926, los quals, segons los Estatuts y bones costums establertes, se regiràn per lo següent

CARTELL

Lo primer diumenge de Maig, que s'escau al dia 2, se celebrarà la poètica festa, en la qual seràn adjudicats a les millors poesies que hi tirin, los PREMIS ORDINARIS (que ofereix cad'any l'Excelentissim Ajuntament de Barcelona, protector y ja de temps aymador de la Gaya Ciencia), ò sien la *Englantina*, la *Viola* y la *Flor Natural*, corresponent als tres mots que formen lo lema de la Institució.

La ENGLANTINA D'OR s'adjudicarà a la mellor poesía d'esperit patriòtich ò sobre fets històrichs ò tradicionals, usatges ò costums de la nostra Terra.

La VIOLA D'OR Y D'ARGENT, a la mellor poesía religiosa ò moral.

La FLOR NATURAL, premi anomenat d'honor y cortesía, s'adjudicarà a la mellor poesía sobre tema que's dexa al bon gust y franch arbitre dels autors. Segons la bella costum d'antich establerta, lo qui obtinga aquest premi deurà ferne present a la dama de sa elecció, la qual, proclamada REYNA DE LA FESTA, entregarà'ls altres premis als qui'n sien guanyadors.

PREMIS EXTRAORDINARIS

Una COPA ARTÍSTICA, a la mellor composició en prosa, de caràcter literari.

D'acort ab los Estatuts dels Jochs Florals, los Mantenedors otorgaràn ademés tots els Premis que sien menester per recompensar degudament les composicions del concurs que'n sien merexedores, com també'ls Accèssits y Mencions honorífiques que judiquin ben merescuts.

Totes les composicions han d'ésser rigorosament originals, inèdites y escrites en català d'aquest Principat, de les Illes Balears, de Valencia, del Rosselló ò de la Sardenya.

Tots los treballs, ab lletra clara y llegidora, s'han de remetre a la Baxada de Cervantes, núm. 7, pral., 2.ª, abans del migdia del 15 de Març vinent, juntament ab un plech clos que continga'l nom del autor y duga damunt escrits lo títol y lema de la composició.

Per la entrega dels premis no serà vàlit altre nom que'l que's trobi en el plech clos a que fa referencia'l paragraf anterior, al obrirlo en l'acte de la festa.

Los premis que no sien retirats abans del dia 15 d'Octubre del any vinent s'entendrà que són renunciats per llurs guanyadors.

Lo Consistori's reserva per un any la exclusiva propietat de les obres premiades, entenentse que la publicació total ò parcial de qualsevulla d'elles abans de la celebració de la festa implica la renuncia al premi y als honors consegüents.

PREMI FASTENRATH

De conformitat ab el torn establert l'any 1909, serà otorgat aquesta vegada al autor del mellor llibre de poesia escrit en llengua catalana y publicat dintre dels sis anys darrers, ò sia del primer de Janer de 1920 al 31 de Desembre d'enguany.

PREMI CONCEPCIÓ RABELL

En virtut del Reglament de sa fundació, s'adjudicarà al millor llibre de prosa literaria (contes, narracions, viatges, quadros històrichs, & — exclosos el teatre y la novela), escrit en català y publicat dintre'ls dos anys darrers, ò sia del primer de Janer de 1924 al 31 de Desembre d'enguany.

La concessió de cada un d'aquests dos premis podrà solicitarla l'autor ò qualsevol particular ò corporació, enviant, per l'examen, a l'Administració del Consistori (adressa dessusdita), dos exemplars al menys de l'obra, abans del migdía del 15 de Janer de 1926. Dita administració lliurarà rebut de les obres presentades.

Que'l Senyor vos done inspiració per cantar ab esperit català la *Patria*, la *Fè* y l'*Amor*, y a nosaltres discreció en judicar y encert en premiar als més dignes.

Fou dictat lo present Cartell en la Ciutat de Barcelona, als 18 de Novembre de 1925, per los VII Mantenedors.

Apeles Mestres, *President*. — Llorenç Riber, Pbre. — Pere Corominas.—Joan Llongueras. — Alexandre Font. — Manuel Vilà. — Tomàs Roig y Llop, *Secretari*.

COMPOSICIONS REBUDES A SECRETARÍA

1 Glosa.
El pare y la mare...
2 Camperola.
Passió.
3 Impromptu.
Oració.
4 Pagesa cepada.
Fina morenor.
5 Poemes siderals.
Rondalla d'estrelles y Eximpli.
6 Connubi espiritual.
Ascensió.
7 De les tenebres a la llum.
Esbós de novel·la.
8 Montserratina.
A Montserrat tot plora...
9 Vora la llar que flameja.
Si els pobles voleu unir...
10 Vilatana.
Mare, hi hà un fuster...
11 Aquesta flor colorada.
No la esperancis, fadrí.
12 Parlant ab la cabrera.
Jo també servo, cabrera...
13 Mosseta d'Urgell.
Al Urgell hi hà una fadrina...
14 Fè rústega.
Llum del cor.
15 El meu carrer.
Arrel de la Patria mia.
16 Vanitosa.

* * *

17 Penjoll de corrandes.
Del cor als llavis.
18 El roseret trasplantat.
(Petit poema).
19 Pregaria de les mares en la fosca.
Pare Nostre.
20 De l'enyor, de l'amor y del dolor.
(Apunts).
21 La nit al bosch.
Bosch endins, ben endins...
22 Col·loqui.
A l'esposa.
23 Els resos de l'enyor.
Cants del Secà.
24 Jo t'envejo font soliua...
Esplai.
25 La Font del desmai.
Cap al tard.
26 Llibre de la Esposa.
Sacramentum hoc magnum est.
27 Pelerinatge.
Calvari de l'amor...
28 Quan les ales se plegan...

* * *

29 «Flor d'espines».
Emilia.
30 Els tres eterns traidors.

* * *

31 No ploris.
Perdó.
32 Primera branca d'atmetller florit.
Sota cel gris.
33 La serena elegia.
Rien ne nous rend si grands...
34 L'ocellat daurat.
Voladúries.
35 San Josep.
Primavera.
36 Sonets d'amor.
Fantasiant, Amor a mi descobre...

37 Crueltat, Visió, Tragedia.

* * *

38 L'ombra del Almirall.
¡Aragó!

39 La mort del missionista.
Fides.

40 La tenora.
La tenora riu y plora.

41 La Catedral.
La Casa Santa.

42 Nit d'Agost.
Remember

43 Nit de Setembre.
Tardorenca.

44 Ramellet.
Vernet dels Banys.

45 Marina.
Lux.

46 Poema de Març.

* * *

47 Oda Dionisiaca.

48 La Font fresca.
Sota l'ombreta.

49 El clam de la natura.
Abrandaments nocturns.

50 Pelegri d'amor.
Glosses del camí.

51 Balada del Novembre.
Al-legoría.

52 Tres cançons.
L'agre de la terra.

53 Pujant la muntanya.
Amunt, ànima forta!...

54 Els poemes de Sant Francesch.
Honorate l'altissimo poeta.

55 L'amor canta.
Ran del bressol.

56 La Mare Terra.
Invocació.

57 Goigs a lloa de Nostra Dona de les Neus.
Ave.

58 L'augustal complanta.
Clàssics.

59 Platja tranquila.
Vora la mar.

60 La gran diada de la Nuria
Prometatge.

61 Nit a muntanya.
Del Camp de Tarragona.

62 Cançó de Juny.
Conjugal.

63 Plany de la Plegadora.
Ai! mare deixeume anar...

64 Tarragonina.
Anem al Camp.

65 Pobre gent!...
Per la Llibertat.

66 La bella argolla.
Nostra dança.

67 A una noia que jo sé.
Flor de puresa.

68 L'hereu Passigaina.
No'l creguéu pas may...

69 Cant a Mallorca.
En ses entranyes te un tresor.

70 La cançó del pastor y l'ermitana.
Pirenenca.

71 Dolorós retorn.
Voluntaris que lluiteu...

72 Visions de la ruralia.
Germanía.

73 L'amor y la mort.
Amor.

74 Darrera tarda d'Octubre.
Itinerari.

75 Nit de Primavera.
De records.

76 Triptic.
Aprop del altar.

77 Als benefactors de l'humanitat.
Com més hi veureu més...

78 Contemplant mon poble nevat.
Cara y creu.

79 Vinguda de la primavera.

* * *

80 Paisatges Mallorquins.
Feixet de cançons, lligades...

81 A Barcelona.
Avant.
82 Les noces de Galaor.
Amb febre.
83 L'oratge sacrileg.
Memoria d'una migdiada...
84 De bona Nissaga.
Catalunya.
85 La núvia del almogavar.
Romanticisme?
86 Via dolorosa.
Paraules a l'esposa.
87 Les hores de l'amor.
Recull de Sonets.
88 A ma cunyada.
L'oració dels nens.
89 Meditacions.
L'amor infinit de Déu.
90 Misteri.
Che farò senza Euridice...
91 L'etern neguit.
Cel gris.
92 Els infortunats.
Ai, amors segats en flor...
93 La nostra vinya.
Ambarina.
94 Un mati.
Emilia.
95 Consumatum est.
Emilia.
96 «¡Oh!».
Emilia.
97 Poemet de la casa rural.
Vella casa.
98 El vell músic del carrer.
Auf Flügeln des Gesanges.
99 La profecia.
In foro consientiae.
100 Sonets eròtics.
Amor és goig y fantasia.
101 Les vetllades del hivern ab tu.

* * *

102 La filla del Molí.
Somnis de joventut.
103 Tarda de Juny.
Amor.
104 Nit d'amor.
Records d'un dia.
105 Poema de Reis.
106 Penediment.
107 La darrera paraula.
Consumatum est.
108 Elogi del meu llessamí florit.
Com una randa d'abelles.
109 Corpus Christi.
110 Idil-li vora la mar.
111 Cant als arbres.
112 Cançó de bon caçador.
113 Triptic espiritual.
114 La Taronja d'or.
María.
115 Triptic.
Estiu.
116 Visita Pastoral.
Benedictus qui venit in nomine Domini.
117 Siluetes.
Figures de novela.
118 De la claror del viure.
Llum.
119 Rosalía.
De l'amorosa ruta.
120 Contrast.
Dos poemes.
121 Fugint.
122 La Mare.
123 La Mort.
124 Glosa.
125 La Veu de la vida eterna.
Fè.
126 Tres sardanes.
Empordà.
127 Primaveral.
Amor.
128 Llegenda de la goja de l'amor fatal.
129 Místiques desposalles.
Serà dolça ma presó...

130 El càntic pairal.
Hores amargues.
131 Visió del Montseny.
132 Oda a les naus de vela.
133 Revelació.
En la pau del capvespre.
134 Madrigals.
135 Les dues finestres.
Claror.
136 Madrigals.
Veig flors i penso en tu (Maragall)
137 La tarda serenada.
138 Queixa.
139 Del Monestir de Piedra.
Viola de llum i de perfum.
140 Picarols i randes.
Amor.
141 Aires de França.
Passant per la Costa Brava.
142 Medallons poètics.
Anant pel mon (Italia).
143 Divendres Sant.
Amor, Pau, Caritat.
144 Tràgica fi.
Per la vida.
145 Flors... marcides.
Desengany.
146 Fruita dels cims.
147 La Patria.
148 L'hort del convent.
149 Fàules morals.
Isop.
150 Oda a Sarrià.
Bressol de ma infantesa.
151 Els Vidratges.
Angelus ridet.
152 Somni d'orfe.
153 Oració a Sant Josep
Estampa.
154 Nuviatge.
Wer den Dichter will verstchen...
(Goethe).
155 Epitalami.
Dolça Catalunya.
156 Dues gloses.
* * *
157 Lloances.
* * *
158 Recull.
159 Mare!!!
Patria.
160 Pòstuma.
Amor.
161 Encis.
Fretura.
162 El Jardí que creix.
Montjuich.
163 El somriure de la ciutat.
Amor.
164 Corrandes gemades.
III.
165 El Pi.
Elegia d'imatges.
166 Parada plaent pel camí llarg.
Maria, tu es requies mea.
167 Paisatges dins la selva.
O terre heureuse, realité de ciel!
Ch. Morice.
168 A l'any 1714.
Romanç heroic.
169 Soc un pelegri...
Pels camins del món.
170 Retorn.
Terra nostra!
171 De cap de Creus a Peni.
Elios.
172 El pollancre en la nit.
173 El miracle del poeta.
174 A restaurar la casa.
Ad fontes.
175 Ressorgiment.
Quo pinus ingens...
176 Idili en l'albada.
* * *
177 Cant al vent.
* * *
178 Càntics espirituals.
* * *

179 Brindis de tardor.
Desperta, ferre, desperta!
180 Vagant per la costa.
Anche il mio cuore... Carducci.
181 Al llom del meu corcer.
Follia.
182 La gracia dels aucells.
Laudatu sii, mi Signore.
183 La Sèu daurada de sol.
C'est là, entre ces murs... Fran cis Jammes.
184 El fals menyspreu.
Passió.
185 Montsenyenques.
De la pietat camperola.
186 Nova flama.
En la soletat.
187 Al Bruël.
Llegenda.
188 A una Mare de Deu camperola.
La Capella abandonada.
189 Joiells.
De joies vull cobrir ta cabellera... (Maragall)
190 Elogi de nostre claustre.
'Plau-te'l respòs sota la volta...
191 Ausias.
Cant d'amor.
192 Nit de lluna.
I un fill naixerà.
193 Aixut
Justicia divina.
194 Garba
V. Sonets.
195 La meva enamorada.
La Verge del Remei
196 Poema de mitja nit.
'Rellotges.
197 De la amorosa ubriaguesa.
Somni.
198 Les velletes humils.
Elegia.
199 El viatge nocturn.
200 Ora marina.
Sonets.
201 Balada.
Record d'un viatge marí.
202 La fi del món.
203 Viola del meu camí.
Flor del Calvari.
204 El cavaller del pler.
'Poema.
205 Aplec de cançons.
La vida és un cant.
206 Egloga del sàtyr i la nereyda.
Follia.
207 Avaricia.
Contra avaricia lliberalitat.
208 Voldria...!
Amor.
209 El beneitó i la geperudeta.
Aiguafort.
210 El rabadà i la pubilla.
211 El brollador.
Vostron pare y vostra mare... (Popular).
212 Anacreòntica.
Non àttagen jònicus jucundior... (Horaci).
213 Poema del mar
Cançó de mariner.

Aquestes són les composicions rebudes a Secretaria fins a les 12 d'avuy; haventnbi tres més que no entren en concurs per no venir en les condicions publicades en el Cartell.

Barcelona, 15 de Març de 1926.

El Secretari Mantenedor,

TOMÀS ROIG Y LLOP

ACTA

NOTA. — Lo Consell Directiu y'ls VII Mantenedors d'enguany, no creyent convenient celebrar la Festa de consuetut, han acordat obrir davant Notari'ls plechs corresponents a les composicions premiades, fer privadament la entrega dels premis als guanyadors y estampar en la forma acostumada'l volum del 1926.

Acta número 214

En la ciudad de Barcelona, a diecisiete de abril de mil novecientos veintiseis y hora de las dieciseis.

Ante mí, Don Narciso Batlle y Baró, Abogado, Notario del Ilustre Colegio del Territorio de la Audiencia de Barcelona, con residencia en la capital, comparecen: Don Francisco de Asis Matheu y Fornells, casado, del comercio; Don Apeles Mestres y Oñós, viudo, dibujante; Don José María Roca y Heras, casado, Médico; y Don Alejandro Font y Pla, casado, comerciante y propietario; todos mayores de edad y vecinos de esta ciudad, con domicilio respectivamente, en la calle de Cortes Catalanas, seiscientos cincuenta y tres, principal; pasaje Permanyer, catorce; calle de Pelayo, cincuenta y ocho, principal, primera; y Valencia, doscientos ochenta y seis, principal; circunstancias resultantes de las cédulas que exhiben, a su respectivo favor libradas por este Ayuntamiento en dos de julio, primero de septiembre, primero de julio, y cuatro de agosto del año último, bajo los números ciento un mil novecientos treinta y uno, ciento ocho mil novecientos veinticuatro, ciento cinco mil setenta y cinco y cien mil ochocientos treinta y ocho, de clases segunda, cuarta, cuarta, y primera respectivamente; obrando Don Francisco de Asis Matheu y Don José María Roca, como Presidente y Vocal, respectivamente del Consejo Directivo del Con-

sistorio de los Juegos Florales de Barcelona; y Don Apeles Mestres y Don Alejandro Font, como Presidente-Mantenedor, y Vocal-Mantenedor, respectivamente, del Jurado Calificador de los Juegos Florales de Barcelona del presente año; y asegurando tener y teniendo los señores comparecientes, a juicio del suscrito Notario, la capacidad legal necesaria para este acto, me requieren a fin de que protocolice el veredicto emitido por el Jurado Calificador de los Juegos Florales de este año y proceder luego a la apertura de los pliegos correspondientes a cada una de las composiciones premiadas, dentro de cuyos pliegos han de figurar los nombres de los autores de las mismas.

Protocolización del veredicto.—El veredicto de que me ha hecho entrega el citado Don Apeles Mestres, copiado fielmente es como sigue:

«Consistori dels Jochs Florals de Barcelona.—Veredicte.—Premis ordinaris.—Flor Natural.—N.° 36. Sonets d'Amor.—Lema: Fantasiant, Amor a mi descobre.—Primer accéssit: N.° 184. El fals menyspreu.—Lema: Passió.—Segon accéssit: N.° 112. Cançó del bon caçador.—Lema: ...—Englantina d'or.—N.° 196. Poema de mitja nit.—Lema: Rellotges.—Primer accéssit: N.° 135. Les dues finestres.—Lema: Claror.—Segon accéssit: N.° 165. El pi.—Lema: Elegia d'imatges.—Tercer accéssit: N.° 15. El meu carrer.—Lema: Arrel de la Patria mia.—Viola d'or y d'argent.—N.° 195. La meva enamorada.—Lema: La Verge del Remei.—Primer accéssit: N.° 106. Penediment.—Lema: ...—Segon accéssit: N.° 198. Les velletes humils.—Lema: Elegia.—Premis Extraordinaris.—Copa artística. N.° ... No s'adjudica.—Lema: ...—Primer accéssit: N.° ...—Lema: ...—Segon accéssit: N.° ...—Lema: ...—Altre premi creat pels Mantenedors. N.° 100. Sonets eròtics.—Lema: Amor és goig i fantasia.—Primer accéssit: N.° ...—Lema: ...—Segon accéssit: N.° ...—Lema: ...—Premi Fastenrath: «Cançons de totes les hores».—Premi C. Rabell: «L'ingenu Amor».—Barcelona 16 d'Abril de 1926.—Per acort dels Mantenedors.—Lo Presinent, Apeles Mestres.—Lo Secretari, Tomàs Roig i Llop.—Pere Corominas.—Llorenç Riber.—Manuel Vilà.—Joan Llongueras.—Alexandre Font.—(Todos rubricados).»

El transcrito veredicto traducido al español por el Notario autorizante, dice como sigue: «Consistorio de los Juegos Florales de Barcelona.—Veredicto.—Premios ordinarios.—Flor Natural. N.° 36. Sonetos de Amor.—Lema: Fantasiando, amor a mi descubre.—Primer accésit: N.° 184. El falso menosprecio.—Lema: Pasión.—Segundo accésit: N.° 112. Canción del buen cazador.—Lema: ...—Englantina de oro. N.° 196. Poema de media noche.—Lema: Relojes.—Primer accésit: N.° 135. Las dos ventanas.—Lema: Claridad.—Segundo accésit: N.° 165. El pino.—Lema: Elegía de imágenes.—Tercer accésit: N.° 15. Mi calle.—Lema: Raíz de la Patria mía.—Viola de oro y de plata. N.° 195. Mi enamorada.—Lema: La Virgen del Remedio.—Primer accésit: N.° 106. Penedimiento.—Lema: ...—Segundo accésit: N.° 198. Las viejecitas humildes.—Lema: Elegía.—Premios extraordinarios.—Copa artística. N.° ...—No se adjudica.—Lema: ...—Primer accésit: N.° ...—Lema: ...—Segundo accésit: N.° ...—Lema: ...—Otro premio creado por los mantenedores. N.° 100. Sonetos eróticos.—Lema: Amor es gozo y fantasía.—Primer accésit: N.° ...—Lema: ...—Segundo accésit: N.° ...—Lema: ...—Premio Fastenrath: Canciones de todas las horas.—Premio C. Rabell: El Amor ingénuo.—Barcelona 16 de Abril de 1926.—Por acuerdo de los Mantenedores.—El Presidente, Apeles Mestres.—El Secretario, Tomás Roig i Llop.—Pere Coromines.—Llorenç Riber.—Manuel Vila.—Joan Llongueras.—Alexandre Font.—(Todos rubricados).» Concuerda el documento transcrito y la traducción del mismo, que es fiel versión de dicho veredicto, con el que se une a esta matriz, de lo que doy fe.

Apertura de pliegos.—Que por el Presidente Don Apeles Mestres, en presencia de los otros requirentes y de los testigos que se dirán, se ha procedido a la apertura del pliego número treinta y seis, en cuya parte exterior se lee: Sonets d'amor. Lema: Fantasiant, Amor a mi descobre... A. March, habiendo encontrado dentro del pliego una tarjeta que dice: Joan Arús y Colomer, Sabadell, Perez Galdós, 114.—El pliego número ciento ochenta y cuatro, en cuya parte exterior se lee: El fals menyspreu, Passió, contiene una tarjeta que dice: Lluís Via.—El pliego número ciento doce, en cuya parte exterior se lee: «Cançó del Bon Caçador», conteniendo un pliego de papel que dice: «Jaume Rosquellas i Alessàn, Salines, 6, Baixos».—El pliego número ciento noventa y seis, en cuya parte exterior se lee: «Poema de mitja nit. L.: Rellotges», contiene una tarjeta, que dice: «Ramón Garriga Boixader, Pbre. Beneficiat de Ntra. Sra. de Montserrat, de Barcelona.—La

Correspondència: Per Cardedeu. Samalús (La Garriga).»—El pliego número ciento treinta y cinco, en cuya parte exterior se lee: «Les dues finestres, Claror», conteniendo un pedazo de papel que dice: «Lluís Via».—El pliego número ciento sesenta y cinco, en cuya parte exterior se lee: «El Pi. Lema: Elegia d'imatges», contiene un pedazo de papel, que dice: «Fidel S. Riu-Dalmau, Manresa».—El pliego número quince, en cuya parte exterior se lee: «El meu carrer. L.: Arrel de la Pàtria mia», contiene una tarjeta, que dice: «Doctor J. Estadella Arnó». —El pliego número ciento noventa y cinco, en cuya parte exterior se lee: «La meva enamorada. L.: La Verge del Remei», contiene una tarjeta, que dice: «Ramón Garriga Boixader, Pbre. Beneficiat de Ntra. Sra. de Montserrat, de Barcelona.—La Correspondència: Per Cardedeu. Samalús (La Garriga).»—El pliego número ciento seis, en cuya parte exterior, se lee: «Penediment», contiene un pedazo de papel, que dice: «Jaume Rosquellas i Alessan. Salines, 6, Baixos.» —El pliego número ciento noventa y ocho, en cuya parte exterior, se lee: «Les Velletes Humils. Elegia.», contiene una tarjeta, que dice: «Felip Graugés i Camprodon. Santa Maria de l'Estany».—El pliego número cien, en cuya parte exterior se lee: «Sonets eròtics. Amor és goig i fantasia», contiene un pedazo de papel en que se lee: «Lluís Via».

Todo lo que me han requerido consignara en la presente acta, que firman los señores requirentes con los testigos Don José Franquesa y Gomis, Don Manuel Vilá y Dalmau y Don Tomás Roig y Llop, mayores de veintitrés años de edad y de esta vecindad; a quienes y a los señores comparecientes he leído integramente la presente acta, por haberlo así elegido, después de renunciar al derecho que les advertí tenían para leerla por si mismos.

Del conocimiento de los señores comparecientes, de que firman, junto con los supradichos testigos y de todo lo demás contenido en el presente instrumento público, extendido en tres pliegos de papel timbrado administrativo de clase octava, serie F. números siete millones quinientos veinticuatro mil cincuenta, siete millones quinientos veinticuatro mil cuarenta y nueve y el del presente pliego, reintegrados con el timbre provincial correspondiente, yo, el Notario autorizante, doy fe.—Francesch Matheu.—Apeles Mestres.—Joseph M.ª Roca.—Alexandre Font.—J. Franquesa y Gomis.—Manuel Vilà.—Tomàs Roig Llop.—Signado.—Narciso Batlle y Baró.—Rubricado.

Concuerda con su original que bajo el expresado número obra en mi protocolo corriente de instrumentos públicos, a que me remito;

doy fe. Y requerido libro la presente primera copia a utilidad de Don Francisco de Asis Matheu, en la calidad con que obra, en un pliego clase séptima, serie B., número un millón novecientos cincuenta y un mil ochocientos cincuenta y nueve y dos de la octava, serie F. números siete millones setecientos ochenta y cinco mil novecientos ochenta y tres y el del presente, que signo, firmo y rubrico en Barcelona, a veintiuno de Abril de mil novecientos veintiseis.

En la ciutat de Barcelona, a dos de Maig del mil noucents vint y sis. Reunits a les onze del matí'ls set Mantenedors en el domicili de llur President, ab assistencia del Consell Directiu, compareguerien, cridats particularment, els premiats en lo certamen d'enguany per recullir les recompenses que respectivament els havien estat otorgades. Lo president, D. Apeles Mestres, els digué com els Mantenedors y'l Consell havien acordat prescindir de la Festa pública, limitantse a obrir davant de Notari'ls plechs que contenien els noms dels autors premiats, invitarlos al present acte per ferlos entrega del premis obtinguts y estampar el volum corresponent en la forma acostumada.

Lo Secretari D. Tomàs Roig y Llop procedí a cridar els senyors premiats, per l'ordre del Veredicte, y al recullir D. Joan Arús y Colomer la FLOR NATURAL que li corresponia per sa composició *Sonets d'amor,* va oferirla a sa esposa D.ª Teresa Ventura a qui'l President proclamà Reyna dels Jochs Florals de 1926.

Seguidament passaren a recullir el primer y segon accéssits don Lluis Via y D. Jaume Rosquellas Alessan, autors, respectivament, de *El fals menysprèu* y *Cançó del bon caçador.*

La ENGLANTINA D'OR fou entregada a Mossèn Ramon Garriga que la guanyà ab son *Poema de mitja nit;* y'l primer accéssit a don Lluis Via, autor de *Les dues finestres,* no haventse presentat a recullir el segon y'l tercer D. Fidel S. Riu Dalmau, de Manresa, y don Joseph Estadella Arnó, de Lleyda, autors de *El pi* y *El meu carrer.*

Mossèn Ramon Garriga reculli la VIOLA D'OR Y D'ARGENT ad-

judicada a sa poesia *La meva enamorada*, fent lo mateix ab el primer y segon accèssits D. Jaume Rosquellas Alessan y D. Felip Graugés Camprodon, autors de *Penediment* y *Les velletes humils*.

En aquest punt, el Secretari requerí al President que, havent guanyat Mossèn Ramon Garriga'ls tres premis ordinaris que senyala l'article 34 dels nostres Estatuts, li otorgués el Mestratge. Y'l President digué: «Mossèn Ramon Garriga, puix ho teniu ben guanyat, us proclamèm Mestre en Gay Saber. Veniu a rebre l'abraçada dels companys.» Abraçada que li donaren en representació de tots els Mestres, los presents senyors Mestres, Riber, Franquesa y Matheu.

Don Lluís Via, autor de *Sonets eròtichs*, reculli'l PREMI EXTRAORDINARI CREAT PELS MANTENEDORS otorgat a sa composició.

Lo PREMI FASTENRATH ajdudicat al llibre *Cançó de totes les hores* fou recullit per son autor D. Joseph M. de Sagarra, y'l PREMI CONCEPCIÓ RABELL per D. Carles Riba com autor del llibre *L'ingenu amor*.

Les recompenses passaren de la Presidencia als guanyadors per mans de la Reyna, que fou complimentada per tots els presents.

DISCURS

del President D. Apeles Mestres.

SENYORES:

SENYORS:

Podria començar aquest breu parlament ab les célebres paraules del mestre Fray Lluis de León al rependre la classe en mala hora suspesa: «Com deyem ahir...»

Perque, «com deyem ahir», benvinguts siguèu en aquest temple de la Poesia Catalana! y benvinguts, igualment, vos dich avuy. JOCHS FLORALS eren, JOCHS FLORALS són y JOCHS FLORALS seràn mentres hi hagi a Catalunya una veu que canti la Patria, la Fè, l'Amor, la Natura, y tot allò, en fi, que fa sentir y fa batre'l cor, y mentres quedin en la nostra terra orelles que la escoltin y's complasquin en escoltarla.

Y aquí teniu els cantayres que, com sempre, han acudit a la nostra crida; y aquí estèu, també com sempre, els qu'heu acudit a escoltarlos y aplaudirlos.

No vull saber quants sóu ni quins sóu; sóu els nostres y axò basta! ¿Qué hi fa que siguèu pochs ò mólts, que siguèu els menys —oh si, mólts menys—els que veniu a vibrar als accents de la Poesia, que siguèu en nombre mólt reduhit comparats als que, a hores d'ara, s'entusiasmen frenètichs y aplaudexen ab deliri el triomf de la força bruta!

Es de suposar qu'en aquella Grecia que fou l'antorxa que iluminà la civilisació llatina—y que ilumina encara la civilisació

mondial—eren en major nombre aquells que s'entusiasmaven ab un atleta carregantse un bou a la espatlla ò matant d'un cop de puny al séu rival, que no pas els que s'entusiasmaven sentint una tragedia d'Eskil ò de Sòfocles; però, tant se val! Aquella Grecia que passà a la historia ab el nom de Magna hi passà per la força del geni de Sòfocles y d'Eskil, no pas per la força bruta d'un atleta.

Dexém que de les nacions que caminen orgullosament a la vanguardia de la civilisació'ns arribi la divinisació de la força bruta, que'ns invadexi la música selvatge y les dances més selvatges encara! Es deplorable, es dolorós, certament, veure ab quina facilitat y quan a cor obert acullen les nostres multituts tots els exotismes—bons ò dolents, més sovint dolents que bons—que'ns vénen de paissos que's diuen més cultes y avançats que nosaltres, però també es grat constatar qu'en nostres modestes terres llatines són encara legió les ànimes que rendexen tribut a la santa Poesia, a la nostra dolcíssima música popular y a nostres antigues y típiques dances. Serém pochs, si's vol, però ja som prou, que no es en la quantitat sinó en la qualitat que consisteix la bondat de les coses.

¿No tornèm a trobarnos els de sempre, poetes y públich? Donchs, ja hi som tots: pot començar la festa.

* * *

Ja hi som tots, he dit... y de sobte m'adono de que, malauradament, no es así.

En aquest estrado, entre'ls nostres seyents n'hi veig un de buyt, un que, des de fa mólts anys, no s'hi vegé may de buyt. En ell hi trobo a mancar—com, sens dubte, també li trobéu a mancar vosaltres—una figura amiga, una figura venerable, que semblava encarnar no tan sols els Jochs Florals sinó Catalunya entera. Cal anomenarla aquexa figura símbol de la nostra Poesia, dels nostres

sentiments, de la nostra terra? Nó! Estich ben persuadit de que, ab el fervor d'un rés, els vostres llavis murmuren un nom: ANGEL GUIMERÀ.

Sí; dissortadament En Guimerà que—durant prop de mitja centuria—semblava ésser la figura culminant dels Jochs Florals, ens ha sigut arrebassat per la mort; no's troba ja entre nosaltres!

Però si la mort arrebassa còssos, no arrebassa ànimes; y l'ànima d'En Guimerà es aquí, segueix vivint entre nosaltres; y seguirà vivint en nostra terra, més gloriosa com més generacions se succehexin; perquè precisament la mort referma, santifica, fa eterna la veritable gloria.

Quantes, quantes vegades la gloria que auriola la testa dels vius s'esfuma ab la mort y acaba per eclipsarse y fondres totalment! N'hem vistes tantes d'aquexes flames qu'han resplandit un dia ab fulgors de foch sagrat, y que no eren més que fochs follets que la mort, ab un buf, ha apagat per sempre!

En cambi, la gloria que floreix després de la mort, es la veritable, la immortal, la que, lluny d'esblaymarse, resplandeix més lluminosa a través dels segles.

Cert es qu'En Guimerà tingué, en vida, la sòrt de veure florir la seva gloria, però per mólt esplendorosa que aquesta fos, mólt més té de serho—no ho dubtéu—com més temps passi.

Espanya no ha tingut més qu'un Cervantes, Italia no més qu'un Dante, Inglaterra no més qu'un Shakespeare, Catalunya no tindrà més qu'un Guimerà.

Podràn néxerhi altres grans poetes, altres grans dramaturchs, altres grans patriotes que la honorin y la enaltexin, però un *Any mil*, una *Mort de Joan segon* y un *Cap d'En Joseph Moragas* no ho escriurà ningú més; una *Terra baxa*, una *Festa del blat*, una *Maria Rosa* ningú més ho durà al teatre.

Catalunya se'n adonà bé prou, aquell dia de Juliol, de que ab la mort d'En Guimerà perdia quelcom de mólt séu, de mólt gran, d'insubstituible, però en aquells moments de dolor tal vegada no's

donà ben bé compte de que en tal punt nexia la figura simbòlica que, com una divinitat, devia resplandir sobre la futura Catalunya y vetllar per ella.

De les darreres paraules qu'En Guimerà digué en el teatre foren aquestes: «*L'ànima es meva.*» Al escriureles En Guimerà va equivocarse; nó, la seva ànima no era seva, sinó qu'era la de Catalunya. Y tant com viurà Catalunya viurà l'ànima d'En Guimerà.

MEMORIA

del Secretari D. Tomàs Roig i Llop.

Quan els meus ulls s'obriren per les coses més belles de la nostra terra, ço que de seguida se'n dugué la meva fervor foren els Jocs Florals de Barcelona. D'aleshores ençà, jo n'he estat un franc partidari, perquè hi veig la representació més autèntica de la flor de les nostres inquietuds espirituals. Per això trobo que mai no és sobrer d'insistir sobre la importància que per a les darreres promocions literàries, sobretot, té aquesta gloriosa institució. Ja sé els diversos retrets que se li fan, en forma ben cert injusta, car de molta part d'ells en tenim la culpa nosaltres, els joves, els qui hauriem de llevar l'anacronisme que atueix els Jocs un xic massa, amb el foc del nostre entusiasme renovellador. Com deia molt bé Jordi Rubió, en una avinentesa semblant a aquesta, «els Jocs Florals han esdevingut la nostra Acadèmia; les seves portes no s'han tancat mai sistemàticament a ningú, però cal trucar-hi per obrir-les, ja que no és pas defugint el combat com es guanyen les victòries.»

Els Jocs Florals de Barcelona és un dels llegats més valuosos del nostre generós vuitcents. Recullim lo nosaltres, aquest llegat, procurem donar-li tot el millor de la nostra ideologia, amb l'amor d'una sagrada herència espiritual que va d'avis a néts, car, llevat de rares excepcions, els homes qui abrandaren la flama del Noucentisme, donen la sensació d'haver passat pels nostres Jocs no-

més d'esbiaixada, amb la desconhortadora superficialitat d'un simple compliment.

Enguany, l'arbre esponerós dels Jocs Florals, ha tret la seva florida, quietament. Els seus fruits tenen l'amargor de moltes recances. Han cantat els nostres poetes a mitja veu. I aquest ha estat, en general, el to del conjunt de les composicions rebudes.

Aixi com, de vegades, costa triar perquè els treballs s'encalcen els uns als altres en qualitat, aquest cop ha estat dificil la tria dels millors entre la grisor predominant.

Altrament, hom ha de remarcar les limitades perspectives que prenen la majoria de les poesies, com si llurs autors fossin temerosos d'encetar altres temes que no siguin els de consuetud. La poesia catalana té prou virior ja per empendre més amples volades vers els paratges atraients de la novetat i de l'audàcia.

D'altra banda, han estat tan escassos els treballs en prosa rebuts enguany, que no ens sabem estar d'esmentar-ho, no sense l'estranyesa de veure un contrast tan viu amb la puixança formidable que la prosa nostrada va prenent en els temps d'ara.

I no creiem que aquests comentaris pequin d'exagerats, sobretot, si hom té en compte el caire especial que l'any passat tingueren els Jocs Florals. Semblava, en efecte, que en els presents s'hi havia de notar sensiblement una major ascensió qualitativa, com a resultat d'una labor poètica sotmesa a dos anys de contenció. No ha estat aixi.

Tal vegada hi hagi influït l'actual arrabassadora fuga cap a la prosa, que és com una febre passatgera per a molts; tal vegada el pressentiment d'una festa mancada dels innegables atractius d'altres anys, nua d'esplendors externes, sense l'encís gentilissim d'una plàstica acolorida i triomfal...

Totes aquestes circumstàncies i d'altres que fóra debades retreure, han fet que el Jurat qualificador hagi adoptat un criteri benigne en destriar, de les dues centes tretze composicions rebudes, aquelles que ha cregut dignes d'ésser premiades.

I com a resultat d'aquesta tasca, veus aci el

VEREDICTE

Premis ordinaris

Flor Natural: N.º 36. «Sonets d'Amor». Lema: «Fantasiant, Amor a mi descobre».

Primer accèssit: N.º 184. «El fals menyspreu». Lema: «Passió».

Segon accèssit: N.º 112. «Cançó de bon caçador». Sense lema.

Englantina d'or: N.º 196. «Poema de mitja nit». Lema: «Rellotges».

Primer accèssit: N.º 135. «Les dues finestres». Lema: «Claror».

Segon accèssit: N.º 165. «El pi». Lema: «Elegia d'imatges».

Tercer accèssit: N.º 15. «El meu carrer». Lema: «Arrel de la Pàtria mia».

Viola d'or i d'argent: N.º 195. «La meva enamorada». Lema: «La Verge del Remei».

Primer accèssit: N.º 106. «Penediment». Sense lema.

Segon accèssit: N.º 198. «Les velletes humils». Lema: «Elegia».

Premis extraordinaris

Copa Artística: No s'adjudica.

S'atorga un premi extraordinari a la col·lecció n.º 100. «Sonets eròtics». Lema: «Amor és goig i fantasia».

Premi Fastenrath: S'adjudica al llibre «Cançons de totes les hores» de Josep M.ª de Segarra.

Premi Concepció Rabell: Es concedeix al llibre «L'ingenu Amor» de Carles Riba.

La col·lecció «Sonets eròtics» es disputà la Flor Natural amb «Sonets d'Amor», els quals la guanyaren per un vot de majoria; fou creat, aleshores, unànimament, per a aquella col·lecció, el premi extraordinari susdit.

Aquesta vegada el premi Fastenrath, segons el torn establert, s'havia d'adjudicar al millor volum de poesies. D'entre els set presentats en concurs, de seguida se'n destriaren dos: «Cançons de totes les hores» de Josep Maria de Segarra i «Invocació Secular» de Josep Maria López Picó. Ningú no ignora l'alta valor literària d'aquestes obres. Cada una de elles representa un temperament definit i d'extraordinària influència dintre la nostra lírica. Sotmeses a discussió, resultà guanyadora del premi, «Cançons de totes les hores» pels vots dels senyors Apel·les Mestres, Llorenç Riber i el que escriu aquestes ratlles. Votaren a favor d'«Invocació Secular», els senyors Pere Corominas i Joan Llongueras. S'abstingueren de votar els senyors Alexandre Font i Manuel Vilà.

El Premi Concepció Rabell, ha estat adjudicat a «L'ingenu Amor» de Carles Riba, veritable model de prosa catalana, per la acuradíssima nitidesa del llenguatge i la graciosa finor de l'imatgeria. Tots els mantenedors votaren a favor d'aquest magnífic aplec d'històries fantàstiques, llevat del senyor Pere Corominas, qui donà el seu vot al volum «Estampes d'Empordà», de Mossèn Lluís G. Pla.

Cal fer constar el plany del Jurat qualificador davant el nombre ben migrat d'obres que enguany han aspirat als esmentats Premis. Si donem una mirada retrospectiva a la nodrida producció d'aquests últims anys, hom podrà constatar, en efecte, la minva sensible d'ambició que sofreixen els nostres autors.

I ara, no sense una enyorança punyent, permeteu-me que rendeixi tribut als qui traspassaren en aquests darrers temps, sota la llei del Qui regeix el nostre destí. Recordem: Joan August Brutails, eminent erudit francès, qui estudià profundament importants institucions socials i jurídiques de l'edat mitjana de Catalunya; els bons ciutadans i entusiastes de les coses nostrades, Claudi i Josep Duran i Ventosa, Oleguer Miró, Josep Duran i España, Magí Verdaguer i Callís; el pintor Enric Moncerdà; Artur

Cuyàs, cèlebre publicista qui, en una època ja un xic llunyana, assolí una gran popularitat a Amèrica; Salvador Bonavia, editor, incansable lluitador per al major expandiment del teatre de la terra; Juli Garreta, genial músic empordanès, al qual la sardana deu una gamma de modalitats sorprenent, sense llevar-li mai, però, les seves racials característiques; el bisbe Dr. Ramon Guillamet, català de cor, home d'una bondat i sapiència exemplars; Jaume Casas i Pallerol, poeta del poble, senzill i inspirat, diverses vegades llorejat en els nostres certàmens literaris; Manuel Ribot i Serra, il·lustre sabadellenc, un dels més brillants poetes del nostre vuitcens, Mantenedor dels Jocs Florals de Barcelona, en els quals aconseguí també assenyalades distincions; Antoni de P. Aleu, honorable patrici, fundador del Centre Català de Buenos Aires, i ànima de mantes institucions culturals i benèfiques de la República Argentina; Ramon Roca i Sans, fervorós patriota, qui tingué bells gestes de filàntrop; Jacint Torres i Reyetó, autor d'exquisides poesies conegudes de tothom, Mestre en Gai Saber i Mantenedor dels nostres Jocs, delicat artista, col·laborador molt eficaç a l'obra de la Renaixença terral; l'escriptor J. Baucells Prat i el prohom regionalista Joan Lligé i Pagès.

Hem deixat a posta, per a l'últim, els noms altíssims, per llur significació, de Joan Llimona i Joan Alcover. El primer, català i artista d'una sola peça, pintor de les més tendres harmonies, paisatgista afavorit per la virtut de la més ardent i clara de les inspiracions, home d'una arrelada cristianitat, sabé donar a les seves activitats un vigorós abast social i moral, no sempre afortunat, però d'inesborrable record.

El segon, fou aquell gran senyor de Mallorca, d'una senyoria a la qual pocs homes els és dat d'arribar. Poeta, orador i crític, sempre aparegué la seva obra embellida d'una elegància inconfusible. En les seves poesies alena un tal aire humà, pregon i alat ensems, que és cada una d'elles una joia pura, una valuosa pedra del nostre tresor literari. Alcover, en cantar en la nostra llengua,

li donà una cadença d'inimitable delicadesa i un contingut d'imatges, riquissim de matisos i suggestions. Fou proclamat Mestre en Gai Saber, l'any 1909; l'any 1916 presidí la nostra poètica Festa.

La brevetat i el caient especial que ha de tenir una Memòria, ens priven de parlar més extensament de l'insigne poeta mallorquí. Només afegirem que Catalunya el plorarà per sempre amb la mateixa dolor profunda amb que plorà el traspàs d'aquella altra noble figura que es digué Joan Maragall.

Que l'eterna estada en l'altra riba, els sigui a tots infinita benaurança!

I acomplerta aquesta pietosa tasca, sols em resta dir la gran recança que sento perquè darrera l'evocació de les vides que ens han deixat, en la seixanta vuitena anyada de la seva renaixença, la nostra gaia Festa ho sigui només en l'íntim recer de les ànimes, amb la màxima sobrietat i voltada del vast silenci d'un poble que veu arribar el maig i només canta cor endins. Hi ha silencis freds, de mort, i silencis roents de fè. D'aquests darrers és el nostre. Prou ens ho diu, si més no, entre altres proves, la llarga llista de les composicions que enguany han acudit als Jocs Florals. Això vol dir que cada un dels poetes no ha fet més que sentir-se identificat amb les paraules, meravelloses de sentit, que Josep Carner posà en «La inútil ofrena», quan deia:

«I és que *ell*—que sóc jo mateix,—al fons de tota la seva inconsistència, té, com un diamant dins d'un sac de coses per al drapaire, una gemma dura i bella, que és l'orgull d'escriure en català.» I aquest orgull és el primer orgull de tots.

FLOR NATURAL

Sonets d'amor, *de Joan Arús i Colomer.*

El fals menyspreu, *de Lluís Via.*

Cançó del bon caçador, *de Jaume Rosquellas i Alessan.*

Sonets d'amor

Fantasiant, Amor a mi descobre...
A. March

I

De quin poder misteriós — vaig dir —
rep ton amor la fèrvida alenada?
De quina llenya, oh, dona, es deu nodrir
la flama del teu cor, sempre arborada?

I un jorn, que et vas ajeure prop de mi,
sota la nit d'estiu, damunt la prada,
vaig heure'n la resposta amb la mirada:
damunt la corva lenta del teu si,

igual que un rusc environat d'abelles,
hi havia un nimbe lluminós d'estrelles
que destil·laven dins ton cor dormit

— amb una fina tremolor sagrada —
la mel més pura de l'amor, libada
en no sé quins jardins de l'infinit.

II

Es ton amor l'amor de cada dia,
oh, flama sempre viva de ma llar,
fresc com la rosa que totjust s'obria
i palpitant tothora, com el mar!

Ert sobre el llit adés jo romania,
mig adormit i mig despert encar.
Tu has vingut poc a poc, per si dormia,
i has posat en mon rostre ton besar.

Oh, quina cosa més estranya feia!
He obert els parpres i potser somreia,
però mon cor sentia tremolar

d'aquest pressagi que m'escometia:
així mateix ha de besar-te un dia
quan ja son bes no et pugui despertar.

III

Oh, dea provident, tu qui, assentada
vora un llagut que et para el sol i el vent,
apedaces la xarxa destroçada
amb mans plenes de calma sapient!

Allà al fons de les ones, bravament,
fan els delfins llur feina, de bursada.
Tu, vora el mar, tranquil·la, vas dient:
ans que vosaltres no seré cansada!

Així talment és la muller perfeta:
viu al caire del món, dolça i quieta,
i quan l'espòs absent torna a la llar

pren en ses mans la xarxa de sa vida
i en va refent els punts, amorosida,
perquè de nou pugui llençar-se al mar.

IV

Així que ha obert la esposa el finestró
ha dit, davant la insòlita nevada:
—Jo et beneeixo, oh, neu, casta blancor,
mercè d'amor dels aires davallada!

Avui, que el fred, a fora, és traïdor,
bo és el xopluc dessota la teulada;
guaitar la neu pels vidres del balcó;
tenir la llar de foc ben abrandada.

I, amb una joia inesperada al rostre,
sentir-nos presos sota el propi sostre,
tot esperant que el sol fongui la neu,

la neu benigna que l'amor em porta
i que s'està ajeguda arran de porta
perquè l'espòs romangui vora meu.

V

Oh, tu qui ets ara dins mos braços presa,
generosa d'amor i de bondat!
Talment diria que jo t'he creat
del somni de la meva jovenesa!

Reposo a l'ombra d'eixa gran certesa
i, sense somniar, sóc benaurat.
Però, trencant sovint ma placidesa,
em dic: —Quant durarà ton goig preat?

Res no és segur de ço que l'hom abasta:
avui mateix la Mort iconoclasta
pot desfer l'idol llargament bastit,

idol de terra, fugitiva imatge...
i amb un esquerp i recelós coratge
estrenyo fort l'amada contra el pit.

El fals menyspreu

Passió

ELL

Sies per al món l'esfinx corglaçada
que, de tant que ha vist, rès li ve de nou;
néga ton desig d'esser estimada,
càlla ton enuig de no estimar prou.

No'm miris als ulls; sota l'ala obscura
d'una eterna nit reclòu els afanys;
no facis del goig vaxell que s'atura
damunt la corrent amarga dels anys.

Sies el penyal que'l torb no enderroca;
que, afrontant els llamps, ho menysprea tot;
mantén ben fermats els llavis de roca;
no diguis el mot, no diguis el mot!

¿Què val el neguit, què val la fatiga?
¿Què val la dolor, si no t'ha corprès?
No diguis el mot que torba y que lliga;
no diguis el mot, no prometis rès!

No diguis el mot: mes en les tenebres,
quan el món no ho veu, quan no ho sab ningú,
desfèrma'ls petons, exàlta les febres,
y en carn y esperit, llavors, sies tu!

ELLA

El mot que no't dich, la tan cobejada
paraula d'amor,
al fons de mon pit la tinch enterrada
com una llevor.

Debades fendir la presó procura
y al sol esclatar.
Tendra es la llevor y la terra es dura:
no la pot trencar!

Pobre mot captiu qu'en etern desfici
ni alena ni mor!
Es llosa de plom, es aspre cilici
y'n sagna mon cor!

La llosa de plom cal que tu la trenquis
colpejant ardit;
el mot desitjat cal que tu l'arrenquis
del fons de mon pit.

Cridal ab petons, cridal ab agravis,
avuy y demà!
Crida un cop y cent, llavis sobre llavis!
Ell te respondrà!

Segon Accèssit a la Flor Natural

Cançó del bon caçador

Amb el respir de l'albada
l'Amor ja se'n va a caçâ,
per sagetes la mirada
i per arc el seu parlâ.

«Si em tira l'Amor i em toca
si em toca bé em tocarà.»

Brilla encar l'última estrella,
també me'n vaig a caçâ,
ben oberta la parpella
y ben segura la mà.
Si me n'entro a la pineda,
si me'n vaig dret al vinyâ,
si m'allargo a la verneda,
si no m'allunyo del plà,
quan sóc al mig d'una prada

l'Amor venia d'enllà,
per sagetes la mirada
i per arc el seu parlà.

«Si em tira l'Amor i em toca
si em toca bé em tocarà.»

Si n'és fada o n'és donzella
qui ho pogués endevinà!
si ha baixat d'aquella estrella
o si ha eixit d'aquell canyà.
Té una poma a cada galta
i una rosa a cada mà;
si camina, corre o salta,
com au que no sap volà;
porta el bes de la rosada
que tota ella fa brillà,
sagetes a la mirada
i arrop en el seu parlà.

«Si em tira l'Amor i em toca
si em toca bé em tocarà.»

No he trobat perdiu ni guatlla
a qui podé'ls-hi tirà,
el sarró buit a l'espatlla
voleia d'aci d'allà.
Si n'he sortit de cacera
ferit me n'haig de tornà
amb una flor de pomera
com glop de llum a la mà
i el neguit d'una mirada,
que en sageta es transformà

i el caliu de la besada
que al llavi li he vist volà.

«Si em tira l'Amor i em toca
si em toca bé em tocarà.»

ENGLANTINA

POEMA DE MITJA NIT, *de Mossèn Ramon Garriga.*

LES DUES FINESTRES, *de Lluis Via.*

EL PI, *de Fidel S. Riu Dalmau.*

EL MEU CARRER, *de J. Estadella Arnó.*

Poema de mitja nit

Rellotges

BLASME DEL TEMPS

Què se t'endona a tu, campana pia,
que'ns dius fidel les hores del temps breu,
si la Ciutat, al bruit que mou de dia
ta veu no esmenta, qu'és la veu Deu...?

Per damunt de l'incens d'idolatria
que al *Bedell d'or* ofrena amb tràgic preu
brunzen tes hores, volen i fan via,
i al lluny es perden com borralls de neu...

Beneita nit, que'ns poses la florida
vesta d'estrelles dins la immensitat,
vers on se'n van les hores de la vida
de goig i dol, de pler i adversitat,
volves de temps, d'aquesta gran mentida
que és pols i fum davant l'eternitat.

LA SEU

Patria

De dia tens suaus les batallades
com els batecs d'una ala de cristall,
que's fan de vespre, més avalotades,
i són, de nit, com dotze cops de mall
que tot ho aixorden, fins la volta blava,
i a la Ciutat dormida fan record
d'aquella raça vella prò tan brava,
que no's rendia mai ni enfront la mort;
que avui i tot encara és viva i forta
mal pesin tants de greuges sobre séu;
(pot l'olivera ser valca i retorta,
que morta mai!...) Perxò, quan brunz ta veu
la seva ombra reviu dintre ta Seu.

Tinc el claustre perfumat
de l'incèns de cada dia
i s'acluca en soletat
una llàntia a l'agonia.

La palmera en sent esglai
i es decanta a la pilastra,
l'aigua cau com un desmai
dins la pica d'alabastre.

Entretant qu'al serení
fan les oques la dormida,
al clar de lluna al jardí
van les ombres cobrant vida.

Gàrgoles dels contraforts,
sota'l cel florit d'estrelles
s'abasarden de tants morts
sorgint de les tombes velles.

Van i venen sens remó'
per devall de les arcades...
fan les ombres professó
conciroses i callades...

S'han entrat al Temple Sant,
tot ho palpen i regiren
fins que's troben al davant
del joiell pel que deliren.

¡Valga'ns Deu, i quin sufri'!
car la joia és la mateixa
cadireta d'argent fi
que un jorn les en feia deixa
Senyor rei el bon Martí,
mes la tanca, ara, una reixa
qu'és ferma i no vol desdi'!...
I cada ombra en so de queixa
la vetlla fins al matí
esperant veure reneixe'
l'*Estrella* del *nou destí*.

* * *

I com el crit de «centinella alerta»
que's trameten les guaites d'un castell,
tots els rellotges, dins la nit deserta
responen al més vell.

L'HORA DE L'HOSPITAL

Dolor

Ai turment de mon enyor!
que la meva hora llanguia
quan al palau del dolor
no hi entra llum d'alegria.

Sols penes de tot sentit
que amb la mort fan esposori,
i el palau a mitja nit
es diria un purgatori.

Que l'estança del turment
m'ha corprès d'esgarrifera;
¡ai com era d'imponent,
tants de llits, tots en renglera!...

A cada llit un dolor
i un defallir d'esperança...
i el foc-follet de la por
que amargava l'enyorança.

Car els ulls sobre el coixí
no sé pas què atalayaven;
com lluernes de jardí
s'encenien y apagaven.

I era un rajolí de sol
aquell record de la vida

que a la gira del llensol
feia com una florida.

«Si ara jo fos al mas...»
diu plorant una malalta
qui té rosada la galta
i es frissosa d'un abraç...

«Si ara jo fos al mas,
veuria la nena xica
més xamosa y més bonica
que una flor del meu domàs.
Mes ai! que si jo'm moria,
ningú la duria pas
com jo amb tanta d'alegria,
com un ram de flors al braç.»

«Si ara jo fos al mas,
baixaría a la fageda
per beure de l'aigua freda
que fins entelava'l vas;
mes, ara si jo'm moria,
trist de l'amor meu, ¡ai làs!
ja mai més me'l donaría
el bes de la font del glaç...»

I el pesombre de la mort
dins les penses enfebrades
feia desfilà'en record
les ermites oblidades.

Les desertes dels serrats
sense xiprer ni campana,

les gentils de vora'ls prats
amb les flors de l'ermitana.

I les de cara a la mar
sobre feixes i esponeres
com les grades d'un altar
amb tarongers per floreres.

I s'omplien dels devots
objectes de presentalla,
i aquells ingenus *exvots*
que hom se'ls mira amb somrialla.

Mes, tot arriba a la fi...
tard ò d'hora tot s'acaba;
dintre'l sojorn del sofri'
la meva hora ja tombava

com tombava aquell malalt
després de llarga agonia
sens cap altra companyia
que una monja en el capçal,

qui ha perdut de veure'l món
entre visions de deliri,
fins que el groc pàl-lid del front
s'ha fet flor de cementiri.

Un Sant Crist damunt del pit,
i santa nit.

LA DE LA MATERNITAT

Vol i dol

Diria una ombra en pena que camina
pel meu carrer tan trist a mitja nit;
que vol i dol, prò mai es determina,
amb el fillet al braç, damunt del pit.

Ja és devora'l convent i se'n espanta;
aquella porta, quina por li fa!...
l'esguarda de reull i se'n decanta
i's va fent una mica més enllà...

Dues voltes que'n fuig esporuguida
fins a la cantonada del carrer,
ve que's repensa, pren nova embranzida
i, en arribant aquí, no sab què fer.

I ja m'ho deia'l cor que tornaria;
prò, ara me l'atura a mig camí
aquell barreig de llum i de follia
que vessa un finestró de cafetí.

¡Ai, aquella cançó!... Prou s'imagina
al sò de pandereta i guitarró
la dansa que hi dèu fer la ballarina
com ella, quan dansava *el papalló*...

— Si no fós el farcell que li fa nosa! —
I s'ha tapats els ulls amb una mà,

que'l fillet és xamós com una rosa...
Vol i dol, i no fa més que plorà'.

Prò, el dubte és una espina mólt traidora,
que com més creix es torna més punyent;
tot d'una s'encoratja, i pit i fòra!
que aprop, a quatre passes té'l convent

qui l'espera amb la porta mig oberta;
ha pres l'anella i truca en el cancell...
— Ai si'l fillet de sobte se'm desperta! —
Sòrt que té per campana un cascabell.

— Alabat sia Deu... Deixèula al torn... —
li ha feta de resposta una veu pia,
i com qui posa pa dintre d'un forn
hi deixa el fill, el cor i l'alegria.

I la monja-tornera, candorosa
aixeca'l nin enlaire poc a poc...
per ofrenar a Deu, més que una rosa,
un angelet pel seu altar barroc.

LA DEL CONVENT

Meditació dels Novíssims

De nit, la dolça clotxa del convent
dirieu que repica tota sola,
que al cim del cloqueret la mou el vent
com campaneta d'una corretjola.

I *ning-ganing,* m'ha dit el monestir:
—Tinc recloses les verges ben amades;
voldria no'n poguessin mai sortir
com si en vida ja hi fossin enterrades.

Prou tanco les finestres i portals
amb reixes que de veure fan paüra,
prou aixeco ben altes les claustrals
muralles de la rígida clausura;

i, veges tu, captives com hi estan,
elles senten la vida més lliberta,
i sovint prenen vol i amunt se'n van
deixant-me l'abadia ben deserta.

Ara qu'en vetlla fan meditació (1)
davant *Nostr'Amo,* humils i recollides,
veuràs com totes deixen la presó
per retornar-hi més enfervorides.

Estona hà que unes ronden per l'Infern
sotjant per dins les hòrrides caborques
els turments dels dampnats al foc etern
entremig de rampins, garfis i forques...
I en tornen tremolant, esfereïdes.
«*Pietat, pietat, Senyor,*
pel pobre pecador
i per aquestes vostres penedides.»

Altres veuen les ànimes sofrí'
dintre'l gresol imménS del Purgatori...

(1) Dels *novíssims.*

Ai, les ungides de l'Espòs diví,
quin delirar pel místic esposori!...
I en tornen sospirant ben enternides.
«*Pietat, pietat, Senyor,*
pel pobre pecador
i per les *animetes* dolorides.»

I una's planyia, fent repàs dels anys,
d'aquells petons de foc entre abraçades;
joies i flors que foren desenganys;
—l'anell, el collaret, les arracades...—
I anava repetint, desfeta en plor
i sanglotant de pena:
«*Tinguéu pietat, Senyor,*
de vostra enamorada Magdalena...»

I aquestes, de les galtes sonrosades
i'ls ulls tan clars i'ls llavis en somrís,
les testes com si fossin auriolades...
les que tornen de veure'l Paradís
tot cantant: —*Senyor Deu de la Glòria*
siàu nostre confort,
i a l'hora de la mort,
de nostre sacrifici feu memòria...—

LA DEL PORT

Les dues naus

I

De veure'l mar en fosca i tan rebel
me'n condolia, giro'ls ulls al cel
qu'és de nit quan presum ses meravelles
i enjoia'l séu blau-dolç amb flors d'estrelles,
amb un retall de lluna de perfil
com una nau petita de marfil
voga que voga amb rems de fantasia
pel llac ensomniat de la Poesia...
I m'ha pres tal encis d'encantament
que se m'endúia'l cor i'l pensament
dins la petita nau com de joguina
que un núvol li ha posat vela llatina.
I tota revestida de claró'
d'aquella llum subtil qu'és il-lusió,
en mig d'una auriola d'alegria
i amb una estrella avant per bona guia
i una altra més encesa cap endalt
com una flama eterna d'ideal,
a pleret, a pleret... tota silenta
solcava la mar llisa i refulgenta...
Tot d'una'l ventoli
qu'al fons de l'horitzó la veu morí',
li pren la vela aquella de boirina
qu'ara'm vola pel cim, feta gavina...
. . . . . .

No't puc dir a reveure, lluna sacra!
no't veuré més, oh, góndola de nacra!...
Tu, si't fons, podràs dir: —Fins a demà!
pro, jo me'n vaig per mai més retornà'.

II

I la mar que's desespera
també té la seva nau,
pro, no pas tan encisera
com la lluna en el cel blau.

Fa com una tossa enorme
que's destaca en l'horitzó,
la fumera la deforma
com un monstre de fer po'.

És la nau tan desastrosa
de grollera realitat,
aquella de la *vil prosa*
que navega en fosquetat.

És la nau dels *formidables*
qu'han perdut els ulls i'l cor,
esgratinyant, miserables,
les minses engrunes d'or.

És aquella nau que, morta,
va damunt la mar, surant,
i l'onatge se l'emporta
feixuga... balandrejant...

Sens'ala de rem, ni vela,
ni estrella al bell cim del pal;
sens deixar rastre d'estela
d'aquella *Llum* d'ideal
que fa al poeta immortal.

LA DEL CEMENTIRI

Ombres

No'm diguéssiu pas covarda,
car els morts no m'han fet por;
sols he sentit la basarda
d'unes ombres de dolor.

I

ELS XIPRERS

Que'ls xiprers m'han semblat monjos en pena.
Freturen caminar, pro'ls morts crudels
qui forgen sota terra una cadena,
me'ls tenen ben fermats per les arrels;
i flagellats pel vent, com uns ascetes,
endolats es redrecen dins la nit,
caparutxa calada i de puntetes
per fer-se més aprop de l'infinit,
i copsar una espurna de clemència
que dalt de sa cogulla fes claró';
i resen baix els psalms de penitència
i a cada *Requiem*, fan inclinació,

car mantenen en somni l'esperança
qu'ha de venir un jorn el séu perdó,
oh, aquell jorn de victòria i deslliurança,
i de resurrecció
que haurà finit per sempre'l captiveri...
aniràn tots a pas de processó
cantussejant versicles de psalteri
brandant la palma d'or de la victòria,
i al traspassar les portes de la Glòria,
els àngels del Senyó'
els ruixaràn d'estels el caputxó.

II

EL DESMAI

Desconsol

Era com l'ombra d'una condemnada;
la sobtà la mort sense llum de fé;
visqué entre roses vida regalada;
les flors es van marcir i ella també.

I ara en l'eterna fosca's desespera;
té por de girà'ls ulls al blau del cel,
que llum d'estrella és massa riallera
i el dol li fóra encara més crudel.

I tornada *Desmai,* ala-ferida,
amb els braços penjants, acota'l front...
diria's que l'atrau la terra humida
per besar les despulles d'aquest món.

III

EL LLORER

Memento

Tràgic, dalt d'un penyal, fet missioner,
sermonava a les ombres un llorer.
Tenia'l bracejar tan commogut
que feia esgarrifar la solitud,
i amb veu que tremolava, d'un accent
geremiac i trist com de lament,
deia: «La creu de cendra sobre'l front
que no se us borri mai... Glòries del món,
sabèu còm paren? Moren i se'n van...
S'esborra tot record del pas que fan...»
I sever, amb el dit ben encarat,
signava un fogueró mig apagat,
dessota séu, aon el bon fosser,
de nit, hi crema noses del carner.

I les flames d'aquell foc
calcinaven poc a poc
les fustes de tantes caixes
i les endolades faixes
de les lletres endaurades
i les corones arnades,
les desferres de vestits
encara amb els séus guarnits,
i retrats de mil guapeses
ja oblidades i defeses...
i porcellanes i arams

que feien verdejà'ls flams...

. . . . . .

I'l llorer, qu'era tot vestit de flor,
caient-li per la barba un ruixim d'or,
signant la llana prima, com el trau
d'una ferida oberta en el cel blau,
diu:

—Mirèu-la, la tràgica corbella
que va segant records tota la nit;
li abrusa'l sol les garbes que agavella;
li esventa'l temps les cendres dins l'oblit.

IV

L'OLIVERA

Jesús

Sola i verna i envolta de foscor,
al cim de tot, s'alçava una olivera;
¿fóra Jesús, fet ombra de dolçor
abscondint-se amb sa pròpia cabellera?

A la pàl-lida llum del serení
s'hi pressentia l'ombra redemptora,
que a l'infinit desfici de sofri'
caragolava'l tronc, plora que plora...

Les llagrimetes d'oli virginal
li queien com la mel en regalera
pel cos retort, a baix d'aquell fondal
on els pobres hi tenen sa fossera
que de tan gran i fonda m'ha fet por.

Allà baix, els companys de la sofrença
s'hi donen tots l'abraç de germanor,
mig de la vall, en solitud immensa...
I la clota de falsa caritat
es va omplint, i la terra es veu coberta
d'aquells que han feta viva la ciutat
—i encara en són la carn més avorrerta!...
I ha dit l'ombra suau:
—Dormiu en santa pau.
No us faci por la sòn d'aquesta mort,
que un jorn serèu amb *Mi* a la volta blava.
Entre tant, abracèu-vos tots ben fort,
fent com un bloc macís de roca brava.

. . . . . .

Quan la fossa serà ben a curull,
per fer-hi ostentació de la riquesa,
s'alçarà un monument feixuc d'orgull,
com una prempsa sobre la pobresa,
i al cim del panteó, la Santa Creu...

Sia la meva Creu vostra Esperança,
car ella devindrà aquella balança
amb que farà Justícia'l mateix Deu!

Primer Accèssit a la Englantina d'or

Les dues finestres

Claror

El meu amor té un casal
y'l casal dues finestres:
per l'una oviro la mar
y'ls vinyats y les arbredes,
per l'altra veig el jardí
fosch y trist de casa teva.
El meu amor té un casal
y'l casal dues finestres.

De la banda de la mar
tot me crida y tot m'espera,
tants de càntichs y perfums
que la solitut alegren,
tantes ones glapitant,
tants estels que fan l'aleta...
De la banda de la mar
tot me crida y tot m'espera.

De la banda del jardí
tot són enuigs y tristeses,
el temps hi passa fexuch,
els dalers tots s'hi arrosseguen,
y tu hi vius com un roser
que ni creix ni treu poncelles.
De la banda del jardí
tot són enuigs y tristeses.

Ni alces, per veurem, el cap,
ni'l sol l'acota per vèuret,
ni has conegut may l'encís
d'una nit de lluna plena
sentint la veu del amor
que's confessa a cau d'orella...
Ni alces, per veurem, el cap,
ni'l sol l'acota per vèuret.

Passessis la nit ab mi,
¡quina dormida tan bella,
vora vora'l rieral
que's condorm sota l'arbreda
y murmura somniant
y ara riu, ara gemega!...
Passessis la nit ab mi,
¡quina dormida tan bella!

Gentil roser qu'en el tany
sents brandar el botó verge,
enfilat paret amunt,
travéssa la cambra meva,
esclàta al ayre y al sol
exint per l'altra finestra!...

Gentil roser qu'en el tany
sents brandar el botó verge.

Mos llavis el cullirán
perque tregui olors novelles;
serà lliri de la vall,
serà fonoll de la serra,
flor d'amor al sol y al vent
que l'abracen y la besen.
Mos llavis el cullirán
perque tregui olors novelles.

El meu amor té un casal
y'l casal dues finestres:
per l'una hi entren recorts
que s'arrapen com les eures,
per l'altra hi entra la llum
qu'esvaeix dubtes y penes.
El meu amor té un casal
y'l casal dues finestres.

El pi

Elegia d'imatges

Per què decantes, àgil pi,
les teves branques fins a mi,

amorosivol? Què em vols dir?

Es un esplai de galania
o és un neguit, ço que et prenia?

Pi, tu ets un arbre amb fesomia.

I tens un deix tal d'amistat
que no oblidem quan t'hem mirat.

Oh pi gentil, oh pi arborat!

Tu quan ens veus venir ens saludes
i et són les branques commogudes.

Només saps dar-nos proves mudes.

Damunt el teu brancatge bru
el sol d'agost en flames lluu.

Però els ocells parlen per tu.

Pi, franc com ets a rè no et tanques,
ni el propi aire no entrebanques.

Una abraçada ens dóns de branques.

El vent el teu fullatge tusta,
oh de cabells bandera augusta!

I cruixen ossos en ta fusta.

Si algú una pinya et ve a collir
la teva queixa pot oir.

«Tots els meus fruits vull per a mi».

Se t'obre al pit un esvoranc.
Un raïm negre et cau pel flanc.

Es de reïna o és de sang?

Feres brandar adés la testa
sol endemig de la tempesta.

I encara en tens la faç feresta.

Sents percudir dels trons el clam
que ressonà per ton brancam.

A dins et lluu el reflex del llamp.

Ous el colpeig de la destral
que fa tremir tot el cimal.

Pressents el propi funeral?

Un cop caigut, la llum del far
et guiarà a través la mar.

I abans de fer-te cendra, encar
escalfaràs la nostra llar.

TERCER ACCÈSSIT A LA ENGLANTINA D'OR

El meu carrer

Arrel de la Pàtria mia

Quan passo pel meu carrer,
còm hi vola la mirada!
Y ab quin gust trenco l'alè
al pedris d'aquella entrada!
Escorcollo el vehinat
per si trobo cara amiga:
una sola m'ha esguardat
des del fons d'una botiga.
Una sola que m'ha dit
ab un aire de tristesa
que'l bon temps era finit
de la nostra jovenesa.

Ai, carrer cor-prenedor,
carré'alegre que t'empines;
costa amunt, cercant claror,
ab el llom ple de codines,
y muntes entre dos rencs

de cases esgraonades
que'ls anys, els sols istiuencs
y les boires han cremades;
y llueixes als balcons
gerres de flors de les hortes,
y, ça y enllà, grocs palmons
y paners d'olives mortes!
Que me'n hi sento de bé
dins de la teva clivella!
Y, quina olor de cellé'!
Y, quin perfum de capella!
Quin burgit d'estudiants
que devallen fent gatzara,
y de rústecs hortolans
que duen sol a la cara!
Y, quin anar y veni'
d'honesta menestralia!
Argalls de gent al matí,
argalls de gent al migdia.
Y al tardet, quan la claror
minva y els llums són encesos,
quin bé de Deu d'abundor
les someres dels pagesos,
que pugen caparrejant,
feixugues, arrenglerades,
tebies sentors escampant
de les hortes perfumades!

Carrer tòrt y costerut,
el de ma llar benehida
on dolçament he viscut
els primers anys de ma vida:
quantes voltes t'he saltat

des de l'una a l'altra acera,
y, de nit t'he il-luminat
ab el flam d'una foguera!
Tu m'has vist, adolescent,
brodant entremaliadures,
y m'has fet de confident
en ingènues aventures.
Te'n recordes? Era aquí.
Jo que la veig que baixava.
Jo que li surto a camí.
Jo que li dic que l'amava.
Ella que pert lo coló',
la cara se li trasposta.
— *No cal que responguis, nó,*
que ja la sé la resposta.
O carrer! Solc estimat
on florí l'amor primera
al bes del sol enyorat
de la meva primavera!
Ungint-me d'un sant anhel
que m'arbora nit y dia,
has estat la vera arrel
del tronc de la pàtria mia.

VIOLA

La meva enamorada, *de Mossèn Ramon Garriga.*

Penediment, *de Jaume Rosquellas i Alessan.*

Les velletes humils, *de Felip Graugés Camprodon.*

La meva enamorada

La Verge del Remei

Tan rònega i tan petita,
còm me plau aquella ermita
qu'allà dalt d'una muntanya
del bell cor del Pirineu
es diria una cabanya
entremig de cel i neu
per servir a la pastora
més gentil i més bonica,
com ho és la que m'enamora,
prò, ¡Mare de Deu! tan xica
que'l çagal qui la trobava
la duia dintre'l sarró
entre rams de tóra blava
i clavellets de pastô.

Dins la pobra capelleta
que no té ni cameril,
somriu l'Amor satisfeta

sota'l dosseret humil
entre estrelletes de plata
i cortines de sati
i toies de boix i mata
amb roses de paper-fi.
De pagesa muntanyana
té la tendra morenô,
que's diria una avellana
quan rosseja en el pelló.
No sab dû anells ni arracades
ni cap mena de joiell,
sinó robes florejades
com les nines del temps vell,
i aquell pom de flor de menta
i el Fillet a l'altra mà
qui té la cara lluenta
i bruna com un aglà.

* * *

Ai la meva amor,
lliri de naret,
jo't veig allà dalt
forta com l'abet.
No sabs que cosa és por; ta somrialla
no l'ha estroncada mai la negra grulla
que sinistre prediu la tempestat;
ni'l rumflet malestruc del duc banyat;
ni l'aligot que ronda fent l'aleta
vola que volaràs damunt la pleta;
ni'l voltor qui fa ombrívols els barrancs
quan les ales estén com dos pallancs
i va feixuc al rastre de carn morta

amb aquell rossegall de corbs que porta;
ni'l llop qui fa llumetes dins la nit
a travers de les selves més ferestes;
ni l'orsa que a la neu de les congestes
febrina s'hi revolca a capgirells
jugant amb sos cadells.
Ni'l torb de malvestat, aquell mal vent
que tot el Pirineu posa en turment
i et fa brunzî'l teulat de llicorella;
per l'ull de bou se n'entra a ta capella,
t'esventa'l faldelli i el dosseret
i el vestit enflocat del Jesuset,
fa gemir els exvots i presentalles
i voleiar cortines i estovalles,
desplega la bandera al cap del banc
qu'alabatega com un cisne blanc,
la llàntia cega branda a batzegades
omplint les parets d'ombres esverades...
però tu, no'n fas cas,
com mai n'has fet del *Pare gegantàs*
quan s'encamella dalt de la teulada,
tot l'hivern, ab la barba ben nevada
i et colga'l campanâ amb el seu turbant
per no veure's la creu allà al davant;
ni de les *bruixes* folles de quimera
que blandint els fuets de llampaguera
galopen ab els núvols desbocats
sembrant arreu on passen tempestats...

. . . . . .

I la meva namorada
pla se'n riu del baçardol,
per la portella ajustada
s'esmuny com un raig de sol,

i rumbeja la faldilla
qu'és xiroia com un ram
malva-rosa i camamilla
brodat de seda i estam.
Du a la mà flors de xicoira
i el Fillet li seu al braç,
i li cau un vel de boira
fins les xinel·les de glaç.
La cabellera espurnada
de gebre i de sereni
i en el fons de sa mirada
llu la joia del matí,
i com és plena de gràcia
esbandeix amb el somrís
un perfum de flor d'acàcia
que és olor de Paradís.

Van fonent-se les estrelles
que ella encara fa camí...
¡Son tantes les maravelles
i les flors del seu jardí!
¿Qui no s'encanta i namora
dels núvols flonjos del cel
qu'a la vesllum de l'Aurora
se coloren d'or i mel,
i s'hi arruen en filera
els ocells que van de pas
que fan com una bandera
voleiant en el cel ras?
¿Qui no's detura una mica
per veure a punta de sol
la congesta tan bonica
com un florir de fajol,

que's destimben les cascades
aixordantes de remor
i salten esbogerrades
fent un desmai de claror...
i aquells rams i aquelles toies
de que'l bosc n'es un verger...
No brillen pas tant les joies
qu'a ciutat té l'argenter;
son ruixades de rosada
que totes les fa lluir,
cada flor es irisada
de topaci i de rubí,
d'amatista i d'esmeralda,
de safir i diamant.

. . . . . .

Se n'acurulla la falda,
les hi beneeix l'Infant,
i les flors de fantasia
devenen de tal virtut
que'ns retornen l'alegria
i'l tresor de la salut.

* * *

I a les cases més desertes
que fan tristesa i condol
de guerxes i mal cobertes
ella entra a dur-hi consol.
Vol veure aquella padrina
qu'un dia li va deixar
—quan encara era fadrina—
les trenes vora l'altar;
i'l vell pastô qui s'acaba...

cada any li duia'l remat,
i tota se n'alegrava
dels anyells en el seu prat,
qui li trucava la porta
quan li deia l'*Oració;*
guarnint de flor de ridorta
el reixat del finestró.
I aquella trementinaire
que li duia en el sarró
un xiquet d'oli, no gaire,
per ferli cremà'l llantió.

. . . . . .

Va a les cambres enfosquides
on l'invoquen els malalts,
i veu ses hortes florides,
els estables i corrals;
i en record del seu servei
deixa a cada portalada
una flor de sa faldada
que son *flors* del *Sant Remei.*

Penediment

Ara que tinc un cabell blanc i alhora
una mica de fred sota la pell,
em sento més, Senyor, a vostra vora
i trobo fluix el nus del meu cinyell.

Els anys de la florida jovenesa
s'han cabdellat massa plaents per mi
i arribo en el llindar de la vellesa
amb el cos sense nafra de sofrì,

i és que, Senyor, amb Vós poc hi pensava
quan la carn s'encenia com un foc
i el camí de la vida trepitjava
planer i net, sense esbarzer ni roc.

Però avui que l'entranya se'm refreda
i una mica de neu m'ha enjoiellat,
humil i penedit torno a la cleda
amb l'esperit de Vós ben amarat.

I encar que tard la gràcia ve a cercar-me,
jo sé que Vós de sempre m'espereu,
en el llavi el mot just per perdonar-me
i en cada mà la glòria d'una creu.

Grapat de fang del solc d'una rodera
només pel fang del món m'he revolcat,
i a vostra veu tot jo n'era sordera
possés del goig de viure en el pecat.

Orb l'esperit—dormint només tal volta—
la vida meva no ha vibrat per Vós
fins que a l'abatre's la carnassa, solta
l'ànima em resta, i en la llum s'ha fos.

Per çò al veure la cursa que en la terra
mon pobre cos ha fet, sense bridó,
em sento al venì a Vós, una desferra
de pell endins, indigna de perdó,

i trobo fluix el nus del meu cilici,
que em lligo per la carn ben apretat,
i encara que llangueixo en un desfici
la Mort no ve a deixar-me'n deslliurat.

Jo vull pel cos, Senyor, la fuetada
que marca un séc finissim de carmi,
en lloc d'aquella vida regalada
que emmena lluny del vostre amor divi.

Jo vull sentir la dolça escalforeta
del plor, regalimant galtes avall,
que deixa pel dedins l'ànima neta
quan més hi ha pel defora devassall.

Jo vull sofrir de fam. Jo que, fins ara,
el plat curull tothora l'he tingut
i sempre m'he sentit la boca avara
de totes les viandes que he volgut.

Jo vull en càstig dels plaers del beure,
sentir-me el llavi sec i assedegat,
i oïr al lluny un rajolí i no n'heure
ni un sol esquitx que el deixi remullat.

Vull que els instints alhora se m'exaltin
deixant-me el cos i l'ànima en trasbals,
i els set llebrers per dintre meu em saltin
com uns diables, i els pecats mortals

que jo he comès, em duguin la bravada
de la misèria que és l'humà destí,
perquè vencent la carn, d'una vegada
com a trofeu us pugui jo oferí,

l'ànima neta d'humanal escòria,
tal com la vau infondre dintre meu,
ara Senyor que veig un xic la glòria
i al cap m'apunta el primer fil de neu.

Segon Accèssit a la Viola d'or y d'argent

Les velletes humils

Elegia

Dematí les he vistes, i tot m'han entristit.
Oh les humils velletes, portades a l'oblit
d'aquella santa casa, on entren confiades,
on van passant els dies, on viuen resignades,
distretes de la vida, contentes de la sort
que els fa oblidar les penes, tot esperant la mort.
Cap goig les enlluerna, cap goig les aconhorta;
la seva vida és feble com una fulla morta.
Són roses ja marcides dels roserars del món,
els anys i la pobresa, les han dutes on són.
Dematí les he vistes. Adintre del casal
entrava el sol esplèndit del jorn primaveral
i les humils velletes, rebien amb delícia
la llum que els hi portava el goig d'una carícia.
Mes, ai que no sentien l'escalf d'Abril al cor.
I totes tremolaven d'un aire de tristor!
Com una flor marcida que tomba a la agonia,
cada velleta duia en el cor una elegia.

De tant en tant alguna tenia un trist somris
com si passés dins d'ella quelcom d'enyoradis.
Potser el cel que reia enllà plé de bonança
era el record dolcissim d'un jorn plé d'esperança!
Potser la gran florida dels comellars en flor
al cor d'alguna d'elles duia un record d'amor!
Mes, jo, tot aguaitant-les sentia una tristesa
que les veia caigudes pels anys i la pobresa.
En mig la gran rialla del sol tot clar d'Abril
tenien les velletes un aire tan humil!
I totes decantaven llur testa adolorida
com una rosa blanca ja groga de marcida.
Com una rosa morta, que sols sentis l'anhel
de caure desfullada, per a volar al cel.

PREMI EXTRAORDINARI

SONETS ERÒTICHS, *de Lluis Via.*

Sonets eròtichs

Amor es goig y fantasia

HUMILITAT

Aquest matí semblaveu menys severa.
¿Què més el meu amor pot desitjà'?
Pobre y senzill amor que sols espera
besar rendidament la vostra mà!

No temau atiar l'amant foguera,
que lluny de vós bé massa s'abrandà!
Si sóu la santa que mon cor venera,
ocupèu vostre lloch en mon altà'!

Comptant tothora ab la indulgencia vostra,
podent mirarvos fixament al rostre,
sabent que no us enutja mon secret

y adorantvos sens treva nit y dia,
les parpelles clouré sens agonia
y'm moriré de goig poch a poquet!

FEBLESA

Diuen qu'es un enigma tota dòna...
Jo no sé si en ton cor hi sé llegí'.
Ni sé si pensi, quan te veig tan bona,
que t'has fet dòna solament per mi.

Tinch por que sigui etern el meu calvari,
y d'ésser compadit també tinch por;
prò't veig tan bona, en hores de desvari,
que apar que't puch cullir com una flor.

Ab un crexent, desatinat desfici,
m'enlayro envolt en el perfum qu'exhales
y la cayguda esdevindrà mortal.

A mos peus veig obert el precipici
y'l delit prou es ferm, però les ales
no tenen força per volar tan alt.

FERVOR

Al davant nostre, sobre'l mar sens fi,
el pujol tenebrós s'agegantava.
Repòs per tot. Ta veu me penetrava,
y eren bàlsam tots mots pel meu sofrí'.

Aquell camí, amor meu, aquell camí!
Aquella aygua corrent que murmurava!
Aquella nit tan dolça que arribava!
Y amarte tant, y no podertho dí'!...

Fent memoria del nostre romiatge
y ensems fantasiant com un orat,
vull retrobar l'encís d'aquell paratge

dins mon cor, pobre clos abandonat
hont regna nit y jorn en soledat,
entre espines y abrulls, la teva imatge.

VISITA

En l'apartada cambra hont tot perfum
flota discret y tota veu s'apaga
y sota glasses el desig s'amaga
y l'amor tafaneja a mitja llum,

he visitat avuy com de costum
la dòna que m'atrau y m'embriaga.
De la tarda morent en l'ombra vaga
era com una rosa que's consum.

Servava en sos genolls la manta estesa,
somreya ab indolencia de deesa,
el séu discurs aposta era banal...

Y'm dexava allunyar com cada dia
sabentme freturós de poesia,
sentintse assedegada d'ideal.

DEBADES

L'oreig damunt les hortes s'adormia.
No s'alçava al entorn altre brugit
que'l del rech en calmosa correntia
fent més pur el silenci de la nit.

De llarch temps mon secret ella sabía
y restava insensible a mon neguit,
y esclau de son voler, jo no podía
dirnhi un mot ni mirarla fit a fit.

Un sol moment la vaig sentir commosa;
creguí que s'acostava delirosa
de dar ab joya lo que ab urch negà...

Mes de la dòna reservada y dura
debades esperà, en la nit obscura,
una pressió suau la meva mà.

SUMISSIÓ

No aspiro pas a vèuret amorosa:
ja'n tinch prou ab que siguis indulgent
com santa, ó com regina bondadosa
que accepta l'homenatge del creyent.

Si sents d'un altre amor la cobejança,
restaré sol y vern ab mos recorts;
si ja tot ho has perdut, tén confiança
en la tendra amistat de nostres cors.

Mes no neguis tes mans a mes besades!
Sigui jo l'esparver d'exes ocelles!
Dónam tes mans, y no demano rès!

Les besaràn mos llavis cent vegades,
y restarà mon cor entremig d'elles
content de viure y de morir sotmès!

DESLLIURAMENT

Que sol me veig, vivint per a tu sola!
Un sabi ab cor de nen diu qu'es presó
fonda el món, y que l'ànima's consola
guaytant per les escletxes la claró'.

La que m'envíes es claror poruga.
No dubtis més, contémplam fixament,
prèn mes mans ab tes mans y fés que puga
glorificarse en tu mon sentiment.

¿Dius que no pots, y ofegues tota quexa,
y rès no sents quan més te cal sentí'?
Com papellona que la clova dexa

y al sol ardent les ales fa lluhí',
quan vulguis retrobarte tu matexa
vina prop meu: renaxeràs en mi!

COBEJANÇA

L'encis dels jorns perduts devé més fort
quan ja declina la humanal poxança.
Llavors el marriment y l'anyorança!
Llavors el desesper, y'l clam, y'l plor!

Jo mateix hauré fet nostra dissort,
tu matexa hauràs mort tota esperança,
y'l gert roser que de florir no's cansa
veurà esfullada sa darrera flor.

Abandóna la mística capella
hont vius reclosa. Esguàrda en l'infinit
l'eterna llum de nostra bona estrella!

Sens recança, ni dubte, ni neguit,
déxa, amor meu, déxat guiar per ella
ans que davalli a nostres cors la nit!

NEGUIT

L'he vista més d'un cop que vol y dol,
que's decanta a ser meva, que vacila...
mes de prompte apareix freda, tranquila,
privantme d'esperança y de consol.

El cor, que s'abrandava com un sol,
esdevé xica flama que titila:
prompte's fondrà, si Amor no la vigila,
com trista llumeneta de gresol.

Qui pogués sens recances, rudament,
besar sos llavis y cantar victoria!
Qui pogués ignorar eternament

si altre fruhi dels séus amors la gloria!
Qui pogués aturar el pensament!
Qui pogués arrencarse la memoria!

INDECISIÓ

Massa jorns, massa anyades has viscut
gelosa de la teva independencia;
massa tart tu y l'amant heu conegut
l'error de vostra misera existencia.

Avuy que'l mires a tos peus retut,
¿per què extremes encar la resistencia
si del temps y del gaudi qu'heu perdut
també te'n fa retret la conciencia?

El sol es més gloriós quan va a ponent.
No enlluherna, esplendeix serenament
y a una joya magnífica convida.

Quin esglay si dubtéu y'l sol se mor!
Si li dónes les sobres del teu cor!
Si ell te dóna les runes de sa vida!...

VANITAT

Ja fa temps que vaig dirte ma tendresa,
y t'he sigut fidel y t'ho seré.
El ferte encara avuy la desentesa,
¿vols que t'ho digui clar? No t'està bé.

Si't posseeix l'ahir, si vius sotmesa
per vots indrestructibles, ¿què'n treuré
d'esperar, fent eterna ma tristesa?
¿Vols que t'ho digui clar? Donchs ni jo ho sé.

Mes per instants—perdó!—crech que t'animes,
que't plau seguirme, si no ho sab ningú,
d'un mont d'ensomni a les blavoses cimes.

Llavors, plè'l cor y'l pensament de tu,
¿vols que t'ho digui clar? crech que m'estimes
una mica miqueta, de segú'l...

FESTÍ

Fa via com un poltre desbocat
mon afany, y aquí salta y allà topa.
Jo'm dexo dur en vol desenfrenat,
ab tal que tu no't moguis de la gropa.

Al festí del amor ja ha detonat
el xampany escumós: la taula es xopa.
Résta, résta asseguda al meu costat,
y buydarèm tots dos l'última copa.

Résta, résta, y a l'hora del café,
si d'un filtre de boigs t'he fet mercé,
fésmen tu d'un beuratge qu'es de sabis.

Fésme dò del licor més exquisit,
oferéixme la copa dels teus llavis
y passaré bevent tota la nit.

DISCURS DE GRACIES

de D. Manuel Vilà.

Es lley en la nostra Institució, que uns mots d'agrahiment y comiat cloguin la festa, y sien, com en les denes d'uns rosaris, el granet que senyala el gloria per les oracions finides y una invocació per a les qu'han de venir.

Y es de consuetut qu'aquestes paraules les digui el qui, entre'ls Mantenedors, porta l'ambient ò l'amor d'un indret foraster, germà ò amich d'aquest, bellíssim y gran, qu'hostatja als Jochs Florals, per a que totes les modalitats del nostre parlar hi vagin ressonant y per a que s'allargui la seva eficacia escampantne un enamorat a cada encontrada.

Aquestes lleys, que no els meus mèrits, m'han conseguit l'honor may sommiat de parlar en aquesta festa, y en anar filant, treballosament, les meves paraules, poso'l seny y'l cor en aquell tros de la nostra terra que'm té la vida y l'amor, y que sobre tants de goigs com m'ha donat m'otorga encara aquesta joya de posar el meu nom en el llibre sagrat dels Jochs Florals.

Per axò, en aquest parlament de gracies, me trobo emportat, torçant camins y empetitint potser tan bella comanda, a evocar aquell meu bocí de Costa Brava y sento en mi, ineludible y ferm, el desig de dirli'l meu agrahiment per aquesta nova mercè que per ell m'arriba. En aquesta evocació voldria identificarme ab ell, fondre en la seva ànima el meu esperit, y que fossen les seves llums, la seva magestat, la seva bellesa, les que parlessen als Jochs

Florals, per agrahir a tots els que la serven, aquesta festa major del bell parlar.

Tota la bellesa de la Costa Brava, valenta com una cançó de Patria, ritmada a les puntes y en els cims per la ginesta y'ls baladres y'l galerà, y'ls pins que s'arrapen als véys de roca, penjats al espadat, per a que no hi manqui hont el vers es decanta el consonant de llum ò de flayre que hi pertoca. Y les vinyes, y les suredes que s'estenen y enfilen sobre les serres, que van en onades cap a mar, acompanyant la cançó ab uns acorts fets ab diverses notes de verdor. Y'ls penyassegats y'ls esculls; y la badia, contrapunt que trenca y lliga dues tonades; y'l mar, el nostre mar, transparent y cantayre que panteja ò s'esberla sempre frissós, planyent a la Costa perque en la seva magestat y grandesa no pot saccejarse com ell y cantar, planyentla... y envejantla de no tenir, essent com es viu y potent, el do de guarnirse ab flors com ella; per axò sobre les onades cargola la blancor de la seva barromera guarnint unes toyes que se li desfan; per axò s'enfonsa y axeca en montanyes de blavor, neguitós d'infantarhi la gloria d'un arbre.

Y la vila, menuda y clara, que té sobre les teulades una molsa d'or y sobre'l pit, com una joya, la capelleta d'una Mare de Deu advocada dels mariners; y té les exides y les finestres florides y les cases blanques; y té les muralles migevals fortes y esbeltes que li parlen de corsaris y trobadors; y té dexes de viles romanes ab els mosaychs espléndits qu'encara conserven ben entenedor el SALVE per acullir als qu'arriben, y té vestigis del daler grech en els noms qu'encara duren y en les peces del séu art que van desenterrantse.

Tots els encants de la vila y del mar y de la costa, jo voldria juntarlos y que parlessen en aquesta festa, hont els ha convidat la germana gran. Oydà! Si la seva empenta axequés les meves paraules y sabés dir lo que'm cal ab el parlar qu'allà's conserva! Ab aquella variant de la nostra llengua que sols escau dintre del séu

estoig y que profanen barroerament sovint sovint, els que no han tingut temps de conèxerla. Ab aquella melodia, que junt ab la fe de Jesucrist y ab la nostra bandera, s'emportà a les Mallorques l'Alt Rey en Jaume, qui poblà ses naus y establí a les illes a vaxellers de la nostra costa, de la nostra, per a que en paratges semblants (pot ser més bells encara) hi perdurés com en una pelladira de les matexes aygues, la parla que s'emportava. Bé es cert, qu'avuy, es més galana y escayenta a les Illes d'Or que a casa nostra; mes, què hi fal la mare qu'és vella presum en l'hermosor de la filla.

Ab aquell bell dir, jo'm voldría adressar a les dònes catalanes; a cada una qui ha encès l'inspiració d'un poeta que la tenia per reyna en la seva fantasía y que per la força del séu enginy volía axecar en soberana de les nostres lletres. A totes aquestes reynes ignorades qu'han fet néxer una cançó, que potser may escoltaràn; qu'han fet florir en estrofes el volguer del espòs, del fill ò del amador, jo'ls en donch gracies, que són elles les qu'han de fer y faràn que duri la nostra festa.

Y a la que, entre totes, potent y guiadora, ha sabut portar el séu poeta a l'excelsitut del triomf, la que serva aquest any el ceptre de flors y llaçades qu'es atribut d'aquest regne del sentiment, jo li donch gracies dues vegades per la doble mercè que ha otorgat a la festa d'inspiradora y soberana.

Gracies també als poetes y escriptors, triomfants ò ignorats, qu'han vingut al torneig afegint un'altra pedra al palau de la nostra Institució.

Y als que l'han avalada ab el séu prestigi, la seva autoritat ò el séu entusiasme, gracies a tots testimonien els set mantenedors d'enguany ab les meves mal texides paraules que jo haguera volgut abrandades per la bellesa d'aquell bocí de Costa Brava hont el meu esperit, desfentse en un vol de recorts, aleteja avuy damunt totes les coses.

No sé dir més.

ANUARI

DELS

JOCHS FLORALS DE BARCELONA

1926

CONSELL DIRECTIU

Francesch Matheu, *President.*
Jaume Collell, *Arxiver.*
Francesc Puig i Alfonso, *Tresorer.*
Carles Pirozzini y Martí.
Joseph Franquesa y Gomis.
Joseph M. Roca.
Lluís Via. *Secretari.*

MESTRES EN GAY SABER

† Víctor Balaguer, *proclamat en 20 de Juny de 1861.*
† Geroni Rosselló, *proclamat en 4 de Maig de 1862.*
† Joaquim Rubió y Ors, *proclamat en 3 de Maig de 1863.*
† Marian Aguiló y Fuster, *proclamat en 6 de Maig de 1866.*
† Joseph Lluís Pons y Gallarza, *proclamat en 5 de Maig de 1867.*
† Adolf Blanch y Cortada, *proclamat en 3 de Maig de 1868.*
† Francesch Pelay Briz, *proclamat en 2 de Maig de 1869.*
Jaume Collell y Bancells, *proclamat en 7 de Maig de 1871.*
† Tomàs Forteza, *proclamat en 5 de Maig de 1873.*
† Francesch Ubach y Vinyeta, *proclamat en 3 de Maig de 1874.*
† Frederich Soler, *proclamat en 2 de Maig de 1875.*
† Angel Guimerà, *proclamat en 6 de Maig de 1877.*
† Damàs Calvet, *proclamat en 5 de Maig de 1878.*
† Jacinto Verdaguer, *proclamat en 2 de Maig de 1880.*
Joseph Franquesa y Gomis, *proclamat en 6 de Maig de 1883.*
† Ramon Picó y Campamar, *proclamat en 3 de Maig de 1885.*
† Terenci Thos y Codina, *proclamat en 1 de Maig de 1887.*
† Joaquim Riera y Bertran, *proclamat en 11 de Maig de 1890.*
† Jacinto Torres y Reyetó, *proclamat en 11 de Maig de 1890.*
Joseph Martí y Folguera, *proclamat en 8 de Maig de 1892.*
Ferran Agulló i Vidal, *proclamat en 7 de Maig de 1893.*
† Anicet de Pagès de Puig, *proclamat en 3 de Maig de 1896.*
Francesch Matheu, *proclamat en 2 de Maig de 1897.*
Guillem August Tell y Lafont, *proclamat en 6 de Maig de 1900.*
† Miquel Costa y Llobera, *proclamat en 11 de Novembre de 1902.*
† Joan Maragall, *proclamat en 1 de Maig de 1904.*
Artur Masriera, *proclamat en 7 de Maig de 1905.*
Apeles Mestres, *proclamat en 3 de Maig de 1908.*
† Joan Alcover, *proclamat en 9 de Maig de 1909.*
Joan M. Guasch, *proclamat en 9 de Maig de 1909.*
Josep Carner, *proclamat en 1 de Maig de 1910.*
Llorenç Riber, *proclamat en 1 de Maig de 1910.*
Eduart Girbal Jaume, *proclamat en 5 de Maig de 1912.*
Manel Folch i Torres, *proclamat en 3 de Maig de 1914.*
† Frederich Rahola, *proclamat en 6 de Maig de 1917.*
Joseph M. Tous y Maroto, *proclamat en 2 de Maig de 1920.*
Anton Navarro, *proclamat en 7 de Maig de 1922.*
Ramon Garriga, *proclamat en 2 de Maig de 1926.*

EX-REYNES DE LA FESTA

1859 †		Dòna	Maria Mendoza de Vives.
1860 †		»	Elisea Lluch de Rubió.
1861 †		»	Carme de Bofarull.
1862 †		»	Maria Josefa Massanès de Gonzàlez.
1863 †	S. A.	Sereníssima Sra.	*Duquesa de Montpensier.*
1864 †		Dòna	Victoria Penya d'Amer.
1865 †		»	Elena Cavaller de Roca.
1866 †		»	Manuela Luna Méndez de Vigo.
1867 †		»	Dolors Llopart de Muns.
1868 †		»	Carme Mercader.
1869		»	Mercè Estrada.
1870		»	Francisca Nanot Renart.
1871 †		»	Antonia Sacanella de Blanch.
1872 †		»	Maria Hubert.
1873 †	Excma. Sra.	»	Oriola Serra de Quintana.
1874		»	Antonia Ubach y Gutiérrez.
1875 †		»	Rosa Pigrau.
1876 †		»	Emilia Palau y González de Quijano.
1877		»	Josefina Sabater d'Aldavert.
1878	Excma. Sra.	»	Carme Sendra de Domingo.
1879		»	Teresa Gassot.
1880		»	Clotilde París.
1881 †	Iltre. Sra.	»	Dolors Caballero de Mercader, *Comtesa de Bell-lloch.*
1882		»	Aurea Clavé de Ferrer.
1883 †		»	Josefina Salvat d'Onyós.
1884 †		»	Irene Archer de Sanromà.
1885 †		»	Isabel Lòpez de Güell.
1886 †		»	Rosa Marquès de Uyà.
1887 †		»	Dolors de Carles de Robert.
1888	S. M.	»	María Cristina d'Absburg-Lorena, *Reyna Regent d'Espanya, Comtesa de Barcelona.*
1889 †		»	Maria Assumpta Sabé de Brosa.
1890 †	Excma. Sra.	»	Lluisa Goldmann de Fastenrath.
1891		»	Isabel Güell y López.
1892		»	Francisca Bonnemaison i Farriols.
1893		»	María del Carme Joval.
1894		»	Lluisa Llorach y Dolsa.

1895		Dòna Elisa Planas y Font.
1896	Excma. Sra.	» Pilar de Puig de Fonsdeviela, *Marquesa de la Torre.*
1897		» María Oller y Rabassa.
1898 †		» María Permanyer y Permanyer.
1899 †		» Pilar de Febrer y Cunill.
1900		» Teresa Novellas de Molins de Teil.
1901 †	Iltre. Sra.	» Pilar de Sarriera, *Marquesa de Puerto Nuevo.*
1902		» María de la Concepció Picó de Riera.
1903 †		» Rosa M. Pratjusà de Villar.
1904		» Clara Noble de Maragall.
1905		» Pelegrina Benet d'Alandi.
1906		» Carme Amat y Matas.
1907		» Agata Sanllehy y Girona.
1908		» María Ricart y Roger.
1909		» Angela Calvet de Haro.
1910		» Teresa Alcover i Sureda.
1911		» María de la Mercè de Montoliu.
1912		» María dels Angels Carulla.
1913		» María Luandra de Folch.
1914		» Elena Maragall y Noble.
1915		» Lluisa Rahola y Rahola.
1916		» María de la Concepció Iglesias y d'Abadal.
1917		» Margarida Doria.
1918		» Rosa Gubert Salieti.
1919		» María dels Dolors Sagrera de Guasch.
1920		Sra. Mariscala Joffre.
1921		Dòna Montserrat Matheu y Sadó.
1922		» María Despujol de Ventosa.
1923		» Victoria Monteys Prat.
1924		» María Elvira Guasch y Sagrera

EX-MANTENEDORS (1)

Ramon d'Abadal	M. 1898
† MARIAN AGUILÓ Y FUSTER	P. 1867, 1888, M. 1862, 1873 1874, 1883
FERRAN AGULLÓ I VIDAL	M. 1906, 1908, 1915
Salvador Albert	M. 1918
Antoni M.ª Alcover	M 1905
† JOAN ALCOVER	P. 1916
Joseph Alemany y Borràs	S. 1912
† Francisco Alió	M. 1892
† Valentí Almirall	P. 1886
Joan Almirall y Forasté	S. 1895, M. 1896
† Miquel V. Amer	P. 1908, M 1859, 1864, 1871, 1885
† Manuel Angelon	M. 1862, 1872, 1882
† Manuel Anglasell	M. 1863
† Eussebi Anglora	M. 1869
† Ramon Arabia y Solanas	M. 1887
† Joseph d'Argullol y Serra	M. 1871
† Joseph M.ª Arnau	M. 1879, 1887
† Antoni Aulestia y Pijoan	M. 1875, 1900
† VÍCTOR BALAGUER	P. 1868, S. 1862, M. 1859, 1863, 1883
† Andréu Balaguer y Merino	M. 1877
† Joseph Balari y Jovany	P. 1894, M. 1875
† Celestí Barallat y Falguera	M. 1864, 1875
† Teodor Baró	M. 1896
† Maurici Barrés	M. 1898
† Francisco Bartrina d'Aixemús	M. 1885, 1894, 1910
Bonaventura Bassegoda y Amigó	S. 1889, M. 1890, 1922
Pere J. Bassegoda	S. 1919
† Ramon E. Bassegoda y Amigó	M. 1887, 1910
† Vicens J. Bastús	M. 1860
† Antoni Bergnes	M. 1861
† Felip Bertran	M. 1868
† Pau Bertran y Bros	M. 1886
Prudenci Bertrana	M. 1911
† ADOLF BLANCH Y CORTADA	P. 1869, S. 1860, M. 1865, 1875, 1878

(1) ABREVIATURES: † Mort —M. Manteuedor.—P. President.—S. Secretari. —Los Noms en lletra VERSALETA són de Mestres en Gay Saber.

† Joseph Blanch y Piera	S. 1876, M. 1877
† Antoni de Bofarull	P. 1865, S. 1859, 1883, M. 1876, 1884
† Vicens Boix	M. 1877
Xavier Bonfill	S. 1924
† Antoni Bori y Fontestà	S. 1903, M. 1904
† Joaquim Botet y Sisó	M. 1889, 1904
† Alfred Brañas	M. 1893
† Francesch Pelay Briz	P. 1875
† Victor Brosa y Sangerman	S. 1902, M. 1903
Casimir Brugués	M. 1894
† Joseph Brunet y Bellet	M. 1897
Joseph Burgas	S. 1918
Joaquim Cabot y Rovira	S. 1888, M. 1889
Agustí Calvet	S. 1920
† Damàs Calvet	S. 1864, M. 1865, 1876, 1879
Artur Campion	M. 1891
† Antoni Camps y Fabrés	M. 1864, 1873, 1874
† Antoni de P. Campmany	M. 1891
Carles Cardó	M. 1921
† Antoni Careta y Vidal	M. 1918
Lluís Carreras	M. 1913
Josep Carner	M. 1907
Juli Carsalade	P. 1914
Pelegrí Casades y Gramatxes	S. 1898, M. 1899
Agustí Casas	M. 1913
Joaquim Casas-Carbó	M. 1907
† Raymon Casellas	M. 1896
Esteve Caseponce	M. 1916
Victor Català	P. 1917
Eduart L. Chavarri	M. 1918
† Joseph Coll y Vehí	M. 1862, 1874
Jaume Collell y Bancells	P. 1887, 1908, S. 1873
† Gayetà Cornet y Mas	M. 1886
† Joseph Coroleu	S. 1872, M. 1873, 1878, 1893
† Joan Cortada	P. 1864, M. 1859
† Miquel Costa y Llobera	P. 1906, M. 1908
Pompeu Creuhet	S. 1906, M. 1907
† Lluís Cutchet	P. 1876, M. 1861
Alfons Damians	M. 1923
Otto Denk	M. 1894
† Lluís Domènech y Muntaner	P. 1895, M. 1881
† Eveli Doria	S. 1909
† Manuel Duran y Bas	P. 1884
Lluís Duran i Ventosa	S. 1897, M. 1898

† Joseph de Echegaray M. 1896
Fèlix Escalas S. 1916
† Antoni d'Espona y de Nuix M. 1909
† Joseph Estanyol y Colom M. 1895
† Pau Estorch y Siqués M. 1861
† Fèlix M.ª Falguera M. 1872
Sebastià Farnés S. 1890, M. 1891
† Joseph Feliu y Codina M. 1882
Miquel Ferrà M. 1919
† Joan B. Ferrer M. 1882
† Rafel Ferrer y Bigné M. 1871
† Joseph L. Feu M. 1861
† Marian Flotats y Comabella M. 1860
Rafel Folch i Capdevila S. 1915
Joseph M. Folch i Torres S. 1911
MANEL FOLCH I TORRES M. 1917
Pau Font de Rubinat M. 1892
† Joaquim Fontanals del Castillo M. 1875
† Marian Fonts M. 1867
Carles de Fortuny M. 1910
† Brauli Foz P. 1863
JOSEPH FRANQUESA Y GOMIS P. 1903, S. 1884, M. 1885, 1893, 1901, 1908, 1917, 1923
Enrich de Fuentes M. 1916
Joseph Galvany y Parladé M. 1905
† Artur Gallard M. 1882
† Antoni Gallissà S. 1896, M. 1897
Xavier Gambús M. 1912
Angel Garriga M. 1909
Francisco X. Garriga M. 1922
† Narcís Gay M. 1864
† Víctor Gebhart S. 1865, M. 1866
Martí Genís y Aguilar P. 1921, M. 1890, 1903
Alfret Giannini M. 1923
† Enrich C. Girbal M. 1876
Emili Guanyabens M. 1910
JOAN M. GUASCH P. 1913, M. 1910, 1922
Joseph Gudiol M. 1917
† Eussebi Güell y Bacigalupi P. 1900
† ANGEL GUIMERÀ P. 1889, S. 1878, M. 1879, 1888, 1908, 1920
Ignasi Iglesias M. 1904
† Joan Illas y Vidal P. 1862
† Ioseph Ixart y Moragas S. 1885, M. 1886
Joseph Joffre P. 1920

† Jacinto Labaila — M. 1868,
Jacinto Laporta — M. 1881, 1907, 1924
Miquel Laporta — M. 1905
† Gregori A. Larrosa — M. 1864
† Manuel de Lasarte — S. 1861, M. 1879
† Ioseph de Letamendi — P. 1872
† Albert Llanas — M. 1898
† Joseph Llausàs — M. 1862
† P. A. Llobet y Vall-llosera — M. 1860
† Xavier Llorens y Barba — M. 1871
† Teodor Llorente — P. 1880, M. 1866
Joseph M. Llovera — M. 1922
Joan Maluquer y Viladot — M. 1909
† Joan Mañé y Flaquer — M. 1860
† JOAN MARAGALL — M. 1897, 1903, 1908
Antoni M. Marcet, *Abat de Montserrat* — P. 1924
† Miquel A. Martí — M. 1862
† Oriol Martí y Ballès — M. 1915
JOSEPH MARTÍ Y FOLGUERA — M. 1899, 1908
† Francesch Masferrer y Arquimbau — M. 1874
Francisco M. Masferrer — S. 1922
† Francisco Maspons y Labrós — P. 1897, S. 1867, M. 1868, 1886
† Marian Maspons y Labrós — M. 1885
ARTUR MASRIERA — S. 1908, M. 1923
† Joseph Masriera — M. 1884
Jaume Massó i Torrents — M. 1899
FRANCESCH MATHEU — P. 1902, S. 1880, M. 1881, 1899, 1908, 1919
† Marceli Menéndez Pelayo — M. 1888
† Salvador Mestres — M. 1870
† Manuel Milà y Fontanals — P. 1859, 1883, M. 1863
Lluís Millet y Pagès — P. 1918, M. 1899, 1920
† Francisco Miquel y Badía — S. 1868, M. 1869, 1877
Ramon Miquel y Planas — M. 1907, 1920
† Joaquim Miret y Sans — M. 1906
† Ignasi R. Miró — M. 1870
Ernest Moliné y Brasés — S. 1892, M. 1893, 1911, 1915, 1920
Joan Moneva — M. 1910
† Dolors Monserdà de Macià — P. 1909
Manuel de Montoliu — S. 1904
† Joan Montserrat y Archs — S. 1871, M. 1872
Vicèns de Moragas — M. 1904
† Josep Morató — S. 1907
Enrich Morera — M. 1900

† Francisco Morera M. 1866
Magí Morera i Galicia M. 1909
† Joseph Morgades y Gili P. 1893
† Francisco Muns M. 1865
† Manuel Murguía M. 1890
† Lluís B. Nadal M. 1906
† Pere Nanot-Renart M. 1874
Jaume Novellas de Molins M. 1921
† Miquel S. Oliver P. 1910, M. 1897
Hermilí de Oloriz M. 1895
Joan Oller y Rabassa S. 1914
Narcís Oller P. 1896, S. 1881, M. 1882, 1919
† Alfret Opisso M. 1919
Lluís A. Pagès M. 1917
† Joseph de Palau y de Huguet S. 1870, M. 1871
† Cosme Parpal M. 1915
† Eussebi Pascual y Casas S. 1863
† Francisco Manel Pau M. 1885
† Joseph Pella y Forgas M. 1879
† Joseph Lluís Pellicer M. 1895
† Justí Pepratx M. 1884
† Joseph M.ª de Pereda M. 1892
Ramon D. Perés M. 1924
† Francisco Permanyer y Tuyet P. 1860
† Joan J. Permanyer P. 1891, M. 1889
† Ricart Permanyer M. 1901
Joan Perpinyà M. 1912
† Ramon Picó y Campamar P. 1892, M. 1881, 1886, 1900, 1908, 1914
Joseph Pin y Soler P. 1915, M. 1892
Carles Pirozzini S. 1882, M. 1883
† Francisco Pi y Margall P. 1901
Claudi Planas y Font S. 1899, M. 1900, 1911
† Lluís G. de Pons y de Fuster P. 1861
† Joseph Lluis Pons y Gallarza P. 1870, 1878, M. 1859, 1883
Josep-S. Pons M. 1922
† Joan Pons y Massaveu M. 1893, 1913
Joseph Pous y Pagès M. 1906
Francesc Puig i Alfonso M. 1924
Josep Puig i Cadafalch S. 1893
† Josep Puiggarí M. 1870
† Vicens W. Querol P. 1885, M. 1872
Ferran de Querol M. 1904
† Albert de Quintana P. 1874, M. 1873
† Frederich Rahola P. 1919, M. 1903, 1911

Víctor Rahola	M. 1923
† Jaume Ramon y Vidales	M. 1895
† Frederich Renyé y Viladot	M. 1894
† Isidro Reventós y Amiguet	M. 1889, 1909
† Estanislau Reynals y Rabassa	P. 1871
Llorenç Riber	M. 1913, 1917
† Manuel Ribot y Serra	M. 1905, 1916
† Joaquim Riera y Bertran	P. 1904, S. 1877, M. 1870, 1878, 1900, 1908, 1918
† Francesch Rierola	M. 1897
† Alexandre de Riquer	M. 1898
† Robert Robert	S. 1866, M. 1867
Joseph M.ª Roca	P. 1923, M. 1902
† Joaquim Roca y Cornet	M. 1860
† Narcís Roca y Farreras	M. 1879
† Lluís Roca y Florejachs	M. 1865, 1873
† Joseph Roca y Roca	S. 1875, M. 1869, 1876, 1921
Manuel Rocamora	S. 1894, M. 1895
Joseph Rodergas	M. 1924
Manuel Rodríguez Codolà	S. 1917
Miquel Roger	M. 1912
† Francisco Romaní y Puigdengolas	P. 1898, M. 1867
† Antoni Ros de Olano	P. 1877
† Geroni Rosselló	P. 1873, M. 1865, 1883
† Pere de Rosselló	S. 1869, M. 1870, 1876
Conrat Roure	P. 1911, M. 1880
Jordi Rubió	S. 1923
Antoni Rubió y Lluch	P. 1907, M. 1884, 1920
† Joaquim Rubió y Ors	P. 1890, M. 1859, 1861
Angel Ruiz y Pablo	M. 1919
Joan Ruiz y Porta	M. 1924
Jaume Rusiñol	M. 1894
Joaquim Ruyra i Oms	P. 1922, M. 1912
† Joseph Saderra	M. 1914
† Fidel de Sagarmínaga	M. 1889
† Felip Jacinto Sala	M. 1868
† Honorat de Saleta	M. 1884
† Pau Sans y Guitart	S. 1887, M. 1888
Joan Santamaría	M. 1921
† Joan Sardà y Lloret	S. 1874, M. 1880
Lluís Segalà	M. 1912
† Ferran Sellarès	M. 1872
† Joseph Serra y Campdelacreu	M. 1896
Rossend Serra y Pagès	S. 1905

† Gonzalo Serraclara — P. 1879, M. 1877
† Ramon de Siscar — M. 1880
† Joaquim Sitjar y Bulcegura — M. 1867
† FREDERICH SOLER — P. 1882, M. 1868, 1878
† Iscle Soler — M. 1911
† Joseph Subirana — M. 1863
† Antoni Sufiol — M. 1914
Ramon Surifiach Senties — S. 1913
GUILLEM A. TELL Y LAFONT — M. 1902, 1908
† Silvino Thos y Codina — M. 1866
† TERENCI THOS Y CODINA — M. 1863
Emili Tintorer — M. 1914
† Francisco X. Tobella — M. 1891
† Cèsar A. Torras — S. 1886, M. 1887, 1914
† Joseph Torras y Bages — P. 1899
JACINTO TORRES Y REYETÓ — M. 1881, 1891, 1901, 1908, 1915
† Bernart Torroja — M. 1887
† Carles de Tourtoulon — M. 1888
Sebastià Trullol y Plana — S. 1900, M. 1901
† FRANCESCH UBACH Y VINYETA — P. 1905, M. 1878, 1908
† Modest Urgell — M. 1902
† Joseph M.ª Vallès y Ribot — M. 1885
Ferran Valls Taberner — S. 1921
† Pau Valls — P. 1866
† Joseph M.ª Valls y Vicèns — M. 1890
† Marian Vayreda — M. 1902
† Alvar Verdaguer — M. 1880
† JACINTO VERDAGUER — P. 1881, M. 1869, 1888
† Narcís Verdaguer y Callís — S. 1891, M. 1892, 1916
Lluís Via — M. 1913, 1921
Lluís C. Viada y Lluch — M. 1918
† Lluís M. Vidal — M. 1916
Pere Vidal — M. 1903
† Eduart Vidal y Valenciano — M. 1866
† Enrich X. Vidal y Valenciano — M. 1890
† Gayetà Vidal y Valenciano — M. 1867
† Emili Vilanova — S. 1879, M. 1880, 1901
Salvador Vilaregut — S. 1901, M. 1902
Everart Vogel — P. 1912
Geroni Zanné — M. 1906

AUTORS PREMIATS

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
† Marian Aguiló y Fuster	4		
† Tomàs Aguiló	1		1
Ferran Agulló i Vidal	4		8
† Joseph Aladern			1
† Joan Alcover	3	1	
Gabriel Alomar		3	3
Fèlix d'Altamira	1		2
† Miquel Victorià Amer	1		1
Victor Amor			1
† Rosa Anaïs de Roumanille			1
Agnès Armengol de Badia			1
† Joseph d'Argullol y Serra			1
Joan Arús i Colomer	1		2
† Antoni Aulestia y Pijoan		1	1
Joaquim Ayné y Rabell			1
† Víctor Balaguer	1	2	3
Vicèns Balansó y Echevarría		1	
Bartomeu Barceló			1
† Lluís Bard			2
Jaume Barrera			1
† Francisco Bartrina	1		
† Joaquim M.ª Bartrina		1	
Bonaventura Bassegoda y Amigó			1
Pere Bassegoda			1
† Ramon E. Bassegoda y Amigó	1	1	5
† *Maria de Bell-lloch* (Pilar Maspons)	1		1
Lluís Bertran i Pijoan		1	2
† Pau Bertran y Bros	1	2	1
Prudenci Bertrana		1	
† Adolf Blanch y Cortada	3	1	2
† Joseph Blanch y Romaní			1
† Antoni de Bofarull y de Brocà		3	7
Jaume Bofill i Matas	2	1	5
† Jaume Boloix		2	1
Joseph Bonafont		1	
Xavier Bonfill *(Jordi Català)*			3
† Antoni Bori Fontestà	2	4	14

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
† Salvador Bover		3	
† Francesch Pelay Briz	4		6
† Víctor Brosa y Sangerman			1
Manuel Brunet		1	
Anton Busquets y Punset			3
Joaquim Cabot y Rovira		1	
† Damàs Calvet	3		5
Joseph Calzada		1	
Rafel Campalans Puig			1
† Antoni Camps y Fabrés	1	1	8
† *Lo Cançoner de Miramar* (G. Rosselló)		1	1
† *Lo Cançoner de Vilatort* (Francisco Muns)			1
Jacinto Capella			1
† Xavier Carbó			2
† Antoni Careta y Vidal		1	1
Josep Carner	3	2	9
Francesch Carreras y Candi		3	1
Ambròs Carrion		1	
Joan Manel Casademunt			2
† Francisco Casas y Amigó			4
Joseph M. Casas de Muller			3
† Raymon Casellas		1	
† Enrich Castelnau			1
Isidro Castells			1
Victor Català		1	1
Andreu Caimari Noguera	2		2
Joan Clapés			1
† Frederich Clascar i Sanou		1	
† F. Clascar i Sanou y † N. Font y Sagué		1	
† Emili Coca y Collado	1		8
Ramon Colom y Virgili			1
Jaume Collell y Bancells	8	4	4
† Ramon Nonat Comas		2	
† Joseph Condò Sambeat		1	
† Joseph Corolèu Inglada		1	2
† Corolèu y Pella		1	
† Miquel Costa y Llobera	3		1
† Pere Courtais			1
Lluís Charrasse			1
Laureà Dalmau			1
Alfons Damians			1
† Juli Delpont			

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
Fèlix Descourt			1
Maria Domènech de Canyelles			1
† Eveli Doria	2		1
Joan Draper		1	
† Manuel Duran y Duran		1	
† Marian Escriu y Fortuny		1	
Joseph Estadella Arnó.			3
† Salvador Estrada		1	1
Pompèu Fabra			1
† *Un fadrí de Muntanya* (J. VERDAGUER)			1
Carles Fages de Climent		1	
† Bartoméu Ferrà y Perelló			3
Miquel Ferrà	1	1	2
† Joan B. Ferrer		1	
Rafel Folch i Capdevila	1		1
Joaquim Folch i Torres			1
Josep M.ª Folch i Torres		2	5
MANUEL FOLCH I TORRES	3	7	6
Melcior Font		1	1
† Norbert Font y Sagué.		3	1
† Marian Fonts	1		3
† Guillèm Forteza y Valentí		1	1
Miquel Forteza			1
† THOMÀS FORTEZA	3	2	2
JOSEPH FRANQUESA Y GOMIS	3		5
† Joseph Franquet y Serra			1
Enrich de Fuentes			3
Joseph Fuster			1
Salvador Galmés		2	2
† Artur Gallard			2
Tomàs Garcés			1
Joseph Garriga y Lliró		1	
Angel Garriga y Boixader		2	1
RAMON GARRIGA Y BOIXADER	3		1
Ventura Gassol		1	
† Víctor Gebhart		1	
Camil Geis			2
Martí Genís y Aguilar	2	2	5
† Salvador Genis			1
EDUART GIRBAL JAUME	3	5	8
Joseph M. Girona			1
Felip Graugés			4

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
Adrià Gual.	2	1	3
Joan M. Guasch	6		5
Joseph Gudiol y Cunill		2	1
† Angel Guimerà	4		1
† Joan Guiraud		1	1
Joseph Iglesias Guizard			1
Eussebi Isern			1
† *Jordi* (Marian Aguiló y Fuster)			3
Carme Karr		1	
† Manuel de Lasarte			1
Victor Lieutaud.		1	
Josep M. López Picó			1
Gabriel Llebrés y Quintana		1	1
Joan Llongueras.			1
† Teodor Llorente.			1
J. M.			1
Pere de Caldar (Josep Carner).			1
Marià Manent Cisa		1	2
† Joan Maragall	3		
Joseph Martí y Folguera	3	10	15
Antoni Martí y Monteys			3
Jaume Martí y Morull.			1
Oriol Martorell			1
Alfons Maseras		1	
† Francisco de P. Masferrer y Arquimbau		1	
Ramon Masifern	1		1
Artur Masriera y Colomer	3	2	5
† Josefa Massanès de Gonzàlez		1	
Josep Massó Ventós	1		5
Francesch Matheu	4	3	7
† Gabriel Maura			1
Apeles Mestres.	4	2	3
† Manuel Milà y Fontanals		1	
† Antoni Molins y Sirera		1	2
† Joan Monné			1
† Dolors Monserdà de Macià.	2	1	14
Pere Muntanyola			1
† *Armengol de Montsech* (Silvino Thos).			1
† Joan Montserrat y Archs		1	2
† Josep Morató		1	
† Francisco Muns			1
† Lluís B. Nadal	2	4	6

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
† Pere Nanot Renart			1
Anton Navarro	5	2	4
† *Joan Nebot y Casas* (F. Pelay Briz)			1
Jaume Novellas de Molins	1		4
Pere Nubiola y Espinós		1	
† Mateu Obrador y Bennassar		1	2
Joan Oller y Rabassa		1	
Narcis Oller y Moragas		3	
Claudi Omar y Barrera	1		4
† Anicet de Pagès de Puig	4	6	11
† Joseph de Palau y de Huguet		1	
Pere Palau y González de Quijano	2	1	
Miquel de Palol		1	
Joseph Paradeda y Sala		2	3
† Victoria Penya d'Amer		1	6
† Pere d'Alcàntara Fenya y Nicolau		1	4
† *Pere Pi y Parera* (Frederich Soler)			1
† Ramon Picó y Campamar	4	1	6
† Felip Pirozzini y Martí			3
† Fèlix Pizcueta			1
Lluís G. Pla			1
Claudi Planas y Font	1	2	1
† Joan Planas y Feliu			2
† Jaume Pomar y Fuster		2	
† *Carles Pons de Ginebreda* (Frederich Soler)			1
Joan Pons			1
† Joan Pons y Massaveu		3	1
† Joseph Lluis Pons y Gallarza	3	1	2
† Enric Prat de la Riba		1	
Josep Puig i Cadafalch		1	
J. Puig i Cadafalch y Cassimir Brugués		1	
Francesch Pujols	1		1
Joan Puntí Collell	1		
† Albert de Quintana	1		3
† Frederich Rahola	3		6
Joan Ramis d'Ayreflor			1
† Jaume Ramon y Vidales		4	
† Frederich Renyé y Viladot			1
† Isidro Reventós y Amiguet	1	3	1
† *Genís Domingo Reventós* (F. Anglada)			1
Carles Riba i Bracons		1	
† Joan Ribas y Carreras			1

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
Llorenç Riber i Campins.	3	3	1
† Manuel Ribot y Serra.		2	2
Joseph Ricart y Giralt			1
† Joaquim Riera y Bertran	3	6	12
Fidel Riu Dalmau	1		1
† Lluís Roca y Florejachs	1	2	4
† Joseph Roca y Roca			2
Manuel Rocamora			3
Miquel Roger i Crosa.		1	4
Josep Roig Raventós		3	
Tomàs Roig i Llop			1
Jaume Rosquellas			4
† Geroni Rosselló	2	1	
Joaquim Rosselló y Roure			1
† Mateu Rotger y Capllonch.		1	
J. Roure i Torrent			1
† Joaquim Rubió y Ors	3	1	2
Joaquim Ruyra i Oms		4	3
Josep M. de Sagarra i de Castellarnau. . .	2		2
Joseph Sala Bonfill		1	1
† *Pere A. Salada* (Lluís B. Nadal) . . .			1
† Salvador Sampere y Miquel		4	
Sebastià Sans y Bori		1	
Antoni Sans y Tallada			1
† Joan Segura		1	
Jaume Serra y Iglesias		1	
Joseph M.ª Serra y Valls		1	
Ernest Soler de las Casas		2	1
† Frederich Soler	4	3	5
† Joseph Sorribas y Riera		1	1
† Emília Sureda		1	
Ramon Surinach Senties		1	
† Joseph Taronji y Cortès			
Guillem A. Tell y Lafont	3		5
† Pere de Tera			1
Lluís Tintoré			1
† Silvino Thos y Codina	1		3
† Terenci Thos y Codina	3	2	5
† Francisco Tomàs y Estruch			1
† Joseph Torras y Bages		1	
† Jacinto Torres y Reyetó.	3	2	6
Ramir Torres y Vilaró		2	1

	ORDINARIS	EXTRAORD	ACCESSITS
Joseph M. Tous y Maroto	3		3
† *El Trobador de Montserrat* (V. Balaguer)			2
Sebastià Trullol y Plana			2
† Francesch Ubach y Vinyeta	4	13	19
Lluis Valeri	1		1
† Agustí Valls y Vicèns			6
† Marian Vayreda		1	
† Pere Antoni Ventalló			2
† Jacinto Verdaguer	4	4	4
† Joseph Verdú y Feliu			1
Lluís Via		1	5
Antoni Vicèns y Santandréu			1
† Cosme Vidal		1	
Joan F. Vidal		1	
Joseph M. Vidal y Pomar			1
† Eduart Vidal y Valenciano		1	
† Gayetà Vidal y Valenciano		2	1
† *Pere Ramon Vidal* (F. Pelay Briz)			2
Manel Vilà			1
† Emili Vilanova		3	
Antoni Vila y Sala		1	
† Isabel de Villamartin	2		
Virgilius (Martí Genís y Aguilar)			1
Xavier Viura	1	1	
† Joseph Yxart		1	
Miquel Zavaleta			1
Anònims		1	8

Premi Fastenrath

Victor Català	Any 1909
† Joan Maragall	» 1910
† Angel Guimerà	» 1911
Narcís Oller	» 1912
Josep Carner	» 1913
Ignasi Iglesias	» 1914
Santiago Rusiñol	» 1915
† Miquel S. Oliver	» 1916
Santiago Rusiñol	» 1918
† Joan Alcover	» 1919

Josep Pous i Pagès	Any 1920
Llorenç Riber	» 1922
Josep Roig i Raventós	» 1924
Josep M. de Sagarra	» 1926

Premi Concepció Rabell

Prudenci Bertrana	Any 1922
Josep Roig i Raventós	» 1923
Llorenç Riber	» 1924
Carles Riba	» 1926

ADJUNTS HONORARIS

Excm. Ajuntament de Barcelona.
Excma. Diputació de Barcelona.
D.ª Lluisa Rabell de Patxot.
Los Mestres en Gay Saber.

ADJUNTS PROTECTORS

1885 Joan Girona.
» Duch de Solferino.
1896 Joseph Mansana.
» Comte de Lavern.
1898 Atenèu Barcelonès.
» Comte de la Vall de Canet.
1900 Sociedad Económica Barcelonesa de Amigos del País.
» Lliga Regionalista de Barcelona.
1901 Baró de Quadras.
» Unió Catalanista.
1905 Enrich Turull y Comadran.
1910 Marquès d'Alella.
» Joseph Monegal y Nogués.
1912 Joaquima Sadó.
1913 Joaquim Cabot y Rovira.
1918 Ramon Miquel y Planas.
1919 Joseph Caraben y Vendrell.
» Esteve Recolons.
1920 Joan Bertran.
1922 Camila Mulleras, Vda. Guarino.
» Colegi de Procuradors.
» Academia de Jurisprudencia y Legislació.
» Colegi d'Advocats.
1923 Joan Franch.

ADJUNTS NUMERARIS

1898 Abadal i Calderó, Raimond de
1924 Abella y Bruguera, Joseph
1923 Abella Fontova, Pere
1919 *Academia de la Congregació de la Immaculada*
1904 Alandi i Canela, Joan
1908 Albareda y Parés, Joaquim
1917 Albert, Caterina
1917 Albert, Francesch
1917 Albert, Martí
1905 Alcover, Antoni M.ª
1870 Aldavert, Pere
1920 Alemany Balcells, Marian
1912 Alemany y Borràs, Joseph
1902 Alfons y Sans, Antoni
1880 Almirall y Forasté, Joan
1906 Alós, Joseph M.ª de
1906 Alós, Ramon M.ª de
1914 Amat y Llobera, Jaume
1913 Amat y Serrats, Josefa
1915 Andreu i Barber, Santiago
1920 Anglada, Joan A.
1918 Anglada y Santaeularia, Fausti
1922 Arderiu, Pere
1905 Argimon y Sabatés, Miquel
1920 Armengol Viver, Joseph M.ª
1884 Arnó y Maristany, Pere
1907 Artigas, Joseph
1920 Artès Oliva, Pau
1905 *Associació Protectora de la Ensenyança Catalana*
1920 Babot Arboix, Joan
1888 Bach de Portolà, Antoni
1888 Balansó, Llorenç
1920 Balasch y Torrell, Antoni
1919 Balcells, Gayetà
1921 Barceló Fau, Cristòfol
1913 Barceló, Frederich
1899 Bardera y Bardera, Joan
1899 Bardera, Ramon
1910 Baró d'Esponellà
1921 Barrera Soler, Joan
1917 Bartomeu, Antonia
1915 Bartomeu Granell, Joseph
1911 Basas y Sibina, Francesch
1886 Bassegoda, Bonaventura
1915 Bassegoda, Pere J.
1915 Bassegoda y Musté, Bonaventura
1921 Bassols, Eveli
1920 Bassols Iglesias, Daniel
1880 Batlló, Frederich
1904 Bedós, Francisco de P.
1908 Bertran y Serra, Eussebi
1902 Blanxart, Felip
1920 Blasi, Joan
1918 Boada Nogués, Pasqual
1906 Boada Güell, Joan
1898 Bonet, Angel
1923 Borràs, Joseph O.
1881 Boter, Francesch de
1915 Brichs Quintana, I.
1915 Brosa y Sabé, Victor
1894 Brugués, Cassimir
1922 Brunet, Manuel
1879 Bulbena, Artur
1899 Bultó y Sert, Francisco
1900 Burgalés y Solà, Adolf
1906 Buxeda y Birba, Joseph
1916 Calbetó y Rovira, Candi
1920 Camarasa, Esteve
1915 Camprodon Solanas, Antoni
1880 Capdevila, Millan de la C.
1900 Capella, Joseph Manel
1923 Carbonell Bilbeny, Antoni

1899 Cardús y Arqué, Joseph
1890 Carles, Emili
1914 Carreras, Lluis
1914 Carreras, Joaquim
1891 Carreras y Candi, Francesch
1915 Carsi, Ignasi
1915 Casades y Gramatxes, Pelegri
1920 Casanovas y Piñol, Manuel
1895 Casas Carbó, Joaquim
1923 Casas de Muller, Joseph M.
1918 Castellvell, Joan
1908 *Casino de Sans*
1920 *Centre Autonomista de D. del C. y de la I.*
1905 *Círculo Sabadellés*
1889 Clapers y Berenguer, Joseph
1920 Clapés y Corbera, J.
1920 Claramunt, Menna
1915 Closas, Rafel
1890 Coll y Escofet, Jaume
1915 Colomé y Bosomba, Antoni
1920 Colomer Fontcuberta, Santiago
1920 Colomer Volart, Narcis
1920 Colomer i Tutau, Antoni
1907 Conill, Bonaventura
1920 Corominas, Pere
1920 Creus y Oliva, Pere
1889 Cuadras y Feliu, Antoni de
1923 Cubas y Oliver, Enrich
1922 Cutxet, Telm
1888 Daniel, Eussebi
1913 Daniel, Joseph
1913 Dodero y Tecglen, Enrich
1888 Domènech, Eduart
1915 Domènech de Canyellas, Maria
1890 Duran y Folguera, Modest
1894 Duran i Ventosa, Lluis
1917 Elias, Esteve
1923 Escayola y Valls, Joaquim
1920 Esplugas, Pere
1920 Espona Brunet, Santiago
1924 Estadella, Joseph
1898 Estany, Martí
1920 Estefanell, Valentí
1888 Fàbregas, Francisco
1920 Fabregat, Antoni
1903 Fages y Vilà, Feliu
1915 Farrè y Carullé, Ramon
1920 Ferrer Ferrer, Antoni
1898 Ferrer y Bàrbara, Joseph
1907 Ferrer y Solervicens, Joan
1918 Ferrer y de Barberà, Francisco
1925 Fisas Gavaldà, Joan
1915 Fluvià, Joseph
1914 Folch y Capdevila, Rafel
1886 Folguera i Duran, Manuel
1924 Font, Alexandre
1921 Font y Margarit, Rossendo
1902 Fort y Romeu, Joan
1920 Frau Mayans, Diego
1888 Freixas y Freixas, Joan
1917 Fuentes, Enrich de
1888 Fuster i Domingo, Narcis
1922 Fuster y Mallofré, Joseph
1920 Galceran, Octavi
1894 Galvany y Parladé, Joseph
1915 Gallardo y Garriga, Antoni
1899 Gallardo y Martínez, Antoni
1909 Gambús, Xavier
1920 Garriga y Boixader, Angel
1921 Garriga y Boixader, Joseph
1921 Garriga y Boixader, Ramon
1902 Gaspar, Miquel
1888 Gatius y Durán, Just
1920 Ganzer Miraller, Joseph M.
1877 Gaza y Rosselló, Alfret
1896 Genis y Aguilar, Martí
1908 Girona Llagostera, Daniel
1907 Gorchs y Solanlloch, Ceferí
1901 Grau y Sàbat, Joseph
1920 Gual, Joan
1920 Guardiola, Maria
1908 Guarro, Lluís
1900 Gudiol y Cunill, Joseph
1916 Guerra, Jaume
1918 Guiu, M. de Montserrat
1919 Hombravella, Francisco
1915 Iglesias Guizart, J.

1919 Ianés y Duran, Mateu
1913 Jansà, Tomàs
1915 *Joventut Nacionalista de Barcelona*
1920 Jover Nonell, Lluís
1902 Laporta, Jacinto
1914 López Picó, Josep M.ª
1885 Llagostera, Lluís
1905 *Lliga Regionalista de Sabadell*
1916 Llimona, Joan
1922 Llovera, Josep M.
1901 Lluhí y Rissech, Joaquim
1920 Llamusí Deu, Jaume
1875 Maluquer y Viladot, Joan
1920 Marchal, Albert
1890 Maristany, Fèlix
1883 Marquès, Manuel
1896 Marsans, Lluís
1920 Marí, Joseph
1896 Martí y Beya, Miquel
1915 Martí i Monteys, Antoni
1920 Martí y Balcells, Carme
1920 Martínez Gras, Ramon
1907 Martorell, Bernardí
1923 Masferrer, Francisco M.
1902 Maspons i Anglasell, Fran. de P.
1913 Masriera, Lluís
1913 Massip, Joseph A.
1914 Massot y Balagué, Lluís
1911 Mata, Lambert
1925 Matas Aumatell, Joseph
1915 Millà, Lluís
1910 Millet, Joan
1898 Millet, Lluís
1912 Millet, Pere A.
1912 Millet Estapé, Francesch
1919 Miquel, Joseph A.
1921 Mir Servat, Joseph
1891 Moliné y Brasés, Ernest
1914 Moncunill y Bancells, Rossend
1900 Monegal y Nogués, Trinitat
1912 Moner, Joaquim
1918 Montaner, Martí
1906 Mora, Artur
1902 Mora, Joseph
1898 Moragas Barret, Francesch
1896 Moragas y Rodes, Vicèns de
1907 Mundó y Freixas, Manuel
1892 Muntañola, Pere
1920 Navarra y Torres, Baldiri
1888 Nicolau, Antoni
1887 Noguera y Vila, Lluís
1887 Novellas de Molins, Jaume
1923 Oliva Lacoma, Andreu
1877 Oller, Narcís
1914 Oller y Rabassa, Joan
1917 Omar y Barrera, Claudi
1898 *Orfeó Català*
1922 Palau Ximenes, Artur J.
1919 Pallàs y Carreras, Joseph
1916 Panadés i Martí, Enric
1909 Par y Tusquets, Alfons
1921 Paré y Carlopa, Antoni
1920 Parés y Piquer, Ignasi
1920 Pastells Zanotti, Pere
1914 Patxot, Rafel
1902 Perdigó y Cortès, Manuel
1924 Perés, Ramon D.
1918 Permanyer, Francisco
1879 Perpinyà y Pujol, Ferran
1871 Perpinyà y Pujol, Joan
1923 Pi y Munner, Joaquim
1921 Pi y Roig, Jaume
1887 Pibernat, Artur
1898 Piera y Tassias, Joseph
1870 Pirozzini, Carles
1902 Pla y Deniel, Narcís
1895 Planas y Font, Claudi
1906 Planas y Serrabassa, Antoni
1920 Planas, Jacinto
1920 Pons Millet, Joan
1906 Prat y Maignon, Joseph Ll.
1915 Puget y Munt, Rafel
1915 Puig de la Bellacasa y Deu, Lluís
1901 Puig y Sais, Hermenegild
1905 Puig i Alfonso, Francesc
1903 Puig y Deulofeu, Eudalt
1888 Puigpiqué, Francisco
1922 Pujol, Joan

1920 Pujol Serrat, Romà
1914 Puvill, Antoni
1914 Rahola i Molinas, Pere
1923 Ribalta Alvarez, J.
1920 Rebés Castellà, Bonaventura
1906 Ribelles, Baró de
1920 Rifà Anglada, Eduart
1925 Rius Fontanals, Ramon
1920 Roca Ballús, Joan
1900 Roca, Joseph M.ª
1923 Roca y Sans, R.
1883 Rocamora, Manuel
1916 Rodergas y Calmell, Joseph
1898 Rogent, Joseph
1906 Roger i Crosa, Miquel
1925 Roig i Llop, Tomàs
1888 Roig y Punyet, Jaume
1886 Roig y Punyet, Joseph
1895 Romaní y Romaní, Antoni
1910 Rosés, Gaspar
1907 Rosich y Rubiera, Joseph
1922 Rossell Lacambra, Adrià
1911 Roure, Conrat
1888 Rubió y Lluch, Antoni
1925 Ruiz y Porta, Joan
1894 Rusiñol, Jaume
1916 Ruyra, Joaquim
1915 Sabater y Bros, Joaquim
1913 Sabater y Bros, Narcís
1894 Sagnier, Leopold
1920 Sagués Juyol, Alfons
1909 Sala Bonfill, Joseph
1920 Saltor Soler, Octavi
1915 Sampera, Llorenç
1904 Sanpere, Victor
1887 Sans, Ramon
1901 Sans, Jaume
1871 Santaló, Pere
1916 Santonja, Enrich
1912 Segalà, Lluís
1920 Segalés, Joseph M.
1915 Segura Morató, Eduart
1902 Serra, Joseph
1905 Serra y Pagès, Rossend
1907 Serra y Puiguriguer, Pere
1920 Serra y Pous, Manel
1920 Serra y Boldú, Valeri
1909 Serraclara y Hubert, Caries
1905 Serrahima y de Camin, Lluís
1906 Sindreu y Oliba, Joseph
1915 Sitjà i Pineda, Francesc
1903 *Societat Barcelonesa d'Amichs de la Instrucció*
1920 Soler y Escofet, Ignasi
1920 Soler y Bosch, Joan
1921 Subirana y Ribas, Lluís G.
1915 Sufié Clarà, Ramon
1924 Surribas y Bracons, Joan
1923 Talens Puig, Francesch
1904 Tarragó y Lostaló, Joseph
1920 Terrades Tintoré, Eduart
1913 Thomàs, Joseph
1921 Tintoré y Mercader, Lluís
1900 Torras y Pujalt, Joaquim
1923 Torres y Rossell, R.
1888 Torres y Vilaró, Ramir
1920 Torrents Dagés, Joan
1882 Torent y Garrigolas, Rafel
1924 Torrus y Arabia, Joseph
1913 Tort y Monteys, Joseph
1912 Trabal Balasch, Vicèns
1899 Trabal, Lluis
1896 Trabal, Jaume
1902 Trinxet, Antoni
1920 Turo, Armengol
1914 Tusell, Xavier
1880 Tusquets, Joan
1913 Ubach y Mascaró, Albert
1920 Uriach, Trinitat
1920 Uriach Uriach, Joaquim
1910 Valls, Francisco de P.
1904 Valls, Manuel
1915 Valls y Cascante, Agustí
1920 Vendrell y Sadurní, Marceli
1906 Vendrell y Sala, Joseph
1920 Ventura de Dodero, Guida
1920 Verdaguer Puigdollers, Antoni
1916 Verdaguer, Raymunda

1895 Via, Lluís
1908 Viada y Lluch, Lluís Carles
1919 Vidal de Llobatera, Xavier
1920 Vidal Riba, Eduart
1917 Vilà, Manuel
1901 Vilaregut y Martí, Salvador
1918 Vives i Borrell, Joan
1915 Xicoy Grau, Joseph
1920 Ximeno Planas, J.
1915 Ziegler Negrevernis, Carles

ADJUNT FORÀ

Sant Celoni

1874 Draper, Miquel

TAULA

	Plana
Mantenedors	5
Convocatoria	7
Composicions rebudes	9
Acta	17
Discurs del President D. Apeles Mestres	25
Memoria del Secretari, D. Tomàs Roig i Llop	31
Sonets d'amor, per Joan Arús i Colomer	39
El fals menyspreu, per Lluis Via	43
Cançó del bon caçador, per Jaume Rosquellas i Alessan	45
Poema de mitja nit, per Mossèn Ramon Garriga	51
Les dues finestres, per Lluis Via	69
El pi, per Fidel S. Riu Dalmau	73
El meu carrer, per J. Estadella Arnó	77
La meva enamorada, per Mossèn Ramon Garriga	83
Penediment, per Jaume Rosquellas i Alessan	89
Les velletes humils, per Felip Graugés Camprodon	93
Sonets eròtichs, per Lluis Via	97
Discurs de gracies, de D. Manuel Vilà	109
ANUARI	113